

முருகன் துணை.

ஜோதிஷ பாவ * பலப் பிரகாசினி. *

இது

திருநெல்வேலி டவுண்
ஜோதிஷ சாஸ்திரப் பிரசுரதரான
இந்து ஜோதிஷ வித்வான்

பிரம்மபூர்

பி. எஸ். சுந்தர சாஸ்திரிகள்

அவர்களால்

கோர்வை செய்யப்பட்டு

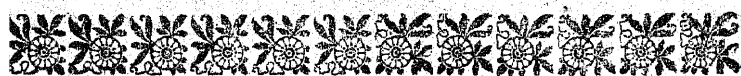
செய்யப்பட்டது

திருநெல்வேலி டவுண்
வீதாராம் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

HOH

ரிஜிஸ்தர் காபி ரைட்

1926.

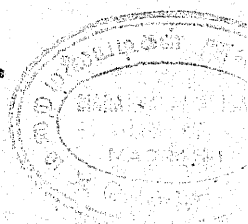

உ

ஜோதிஷ பாவபலப்பிரகாசினி

ஆயுர்பாவம்.

பொது விதிகள்.

எந்தத்தானத்தின் பலனது சொல்லுங் காலியம் புதலுதய
மாய் வைத்தே—பந்தித் தவிராசி பனிரண்டையுந்தான் பார்தமா
யடைவிலே பார்த்து—சுந்தித்த முறையாய்ப் பலன்களைத் தெரிந்
து செப்புவர் குருகடாகூத்தால்—அந்திக்கு முன்னங் குடக்
கெழுபிறைபோ ல்முகபதிருநுத லணங்கே. (1)

யாதுகாரகனு மப்பதிக்கிறையு மிருந்திடுமோரை நாயகன்
றான்—மீதுநட்பாட்சி யுச்சகற்கோளை மேவிடி லன்னவர்க்குத்—
தானோதிய பலன்கள் மிகவுமுண்டாகு முற்பகைநீசமா நெட்
டைத்—திதுறு வியத்தைச்சேர்ந்தது மிக்கச் செப்பிய பலனுந்
திதென்பர். (2)

எண்ணியபடியே காரகக்கோட்க ளியல்புறு தானத்தைச்
சேரி—எண்ணிப பலன்களி யாவையு நல்கு நலனுறுஞ் சுக்கிரன்
றானே—பெண்ணுடைத் தானங்கோள் மகத்தானம் பெற்றிடி
லுதயா மனையா—மண்ணமாய் நரசமென் றனர்கணிதத் தியற்
கையா யாவையுமரிந்தே. (3)

நூயகோணின்றவோரை நாதனுக்கே தெரகுத்திடு பல
னூர்தூப்தாகுந் தீய்கோணின் றவிராசி யாதிபர்க்குச் செப்பிய
பலனுந் தீதாரு—மாயமே ழிரண்டுக் கதிபுருமலரை மலிவுட
னடைந்திடுங் கோளும்—காயமே குறைக்கு மெட்டுளோன்று
னே, காலன் கைப்படுத்துவான் கண்டாய். (4)

மாணத்தா னத்தோ னிருக்கின்ற ராசி மாதத்தி லந்த நாடன்னில்—விாணத்தான் பகையு நோயுமனைவமால் வெறுபொடு அழிவு முண்டாக்கு—மாணத்தால் வீடு மடிமையு பொன்னு மழிந்திடுந் துயரினிற் சாவார்—தருணத்தாற் றேடு மயிலெனச்சாயற் றனித்திரு வணையசெந்தேனே. (5)

தானத்தா லாய்ந்த சொல்லவேண்டுந் தற்காலப் பலன்களையெல்லா—ஞானத்தா லயிந்தேவரும் பலனெல்லா நனிலுவ சறிவினிற் பார்த்தே—மாணத்தார்க் குருவே நின்றதோர் தானம் வர்த்தனையாகவே மல்கும்—பானத்தாஞ் சனியனுரை கின்ற தானப் பலன்கெடும் பிடையுங்காணும். (6)

சாத்துடனே சாந்திர்க்கம் திரந்தான் மத்திபமாஞ் சாற்றுஞ் சாமுபய மேனிற்றா னற்பமர்கும்—திரத்துடனே திரமற்பந் திரஞ்சாமத்திபமாந் திரத்திலு பயந்திர்க்கம் செழுங்கயர்கண்மயிலே—வரத்திலு பயத்துடனே யுபயமற்பமர்கும் வருமுபயஞ் சாமெனில் மத்திபமாகு மென்பர் ஸ்திரத்துபயத்துடன் திர்க்க வயதாகுமே ரசாரந்தன்னிலே யுரைத்த திவையாம். (7)

விதியற்றுப் போனபேர்க்கு மதியத்தைப் பார்த்துச் சொல்லு மதிபற்றுப் போனபேர்க்கு சனியதைப் பார்த்துச் சொல்லு சனியற்றுப் போனகாலே யுதயத்தைப் பார்த்துச் சொல்லு சனிமதி யுதையந்தப்பா தப்பாது மாணகாலம்.

ஒரு குளிகன் மேவும் ராசி தனக்கோசை (8)
தருதிரி கோணத்திற் சனியன் வருங்காலம்
வல்ல பக்ஷிற் பிறந்தபேர்கள் மடிந்திடுவர்
தொல்லை யுலகோர் தமக்குச் சொல்.

(9)

பன்னுமட்ட மாகிபரி ருந்த ராசிக்கு
மன்னுதிரி கோண மாதமாந் தன்னுமந்த
மாதத்திலே மாணம் மாந்தருட வயதைச்
சோதித்துச் சொல்வாய் துணிந்து.

(10)

இரவியிருக்கும் ராசிக்கு நேச
மருவுந் திருகோண மன்னி வருகின்ற
நகரத்திரத்தில் மரணமந்த நாதனுக்குச்
சொட் சேத்திர மறிந்து சொல்.

(11)

பெருகும் அட்டமத்தோன் கேந்திரம் பிலக்கவே உயிரோன்
வருபெல யினமாக மறைந்திடில் வடிவேற் கண்ணப்
ஒரு பன்னிரண்டு பன்னேழோரிரு பத்திரண்டா
யிருபத்தைந்தல்லால் முப்பத்திரண்டினில மரணமாமே.

(12)

ஆமட்ட மத்தினுதி பனாமட்ட மத்தில்லமர்ந்திருக்கச்
சோமன் பாவருடன் கூடி யிரண்டாறெட்டில் சூழ்ந்திருக்க
தாமுமவய தைம்பத்தெட்டாய் தருமஞானித் தானுவன்
காமன் கணையைப்பழித்த யிலைகடிந்து மருட்டும் கண்ணாளே.

(13)

தப்பரவில்லை லக்கினமா தன்னிற் குருவும் தாரிருக்க
இப்பார் குசனிந்தோடு கரும்பாம்பிவர் மூலோருந்தாங்குட
மெம்ப்பா ரொழுபத்தைந்தாகும் மேவும் பாவர் கேந்திரத்தில்
ஒப்பர் செனமத்தாதி எட்டிலுறி லாண்டிருபத்தெட்டாமே.

(14)

ஆதும் லக்கின மெட்டாதி கூடியே
வாகு கேந்திரத் தெய்தமற் றெட்டினில்
தாகமோ டெவராயி னுந் தா னுறில்
ஏகுஷன் பன்னிரண்டினிற் கண்டமே.

(15)

கண்டவே மெட்டாறிடத்திற் கதித்த நல்லோர் யாமிருக்க
ஆண்டிமுன்றிற் பன்னொன்றில் சுபநுறத் தீர்க்கையுளுண்டாம்
பொண்டவெட்டாதி பனுச்சமக்கொளச் சென்மாதிப் பன்றானும்
மிண்டி யினியோர்காணக் கேந்திரத்திலிருக்க வெகு வயதே.

(16)

மானிடருக் கயன்விடுத்த ஆண்டினை மூன்றாக்கின் வருமும்
பான் மூன்றாகு மிகுதற்பமென்ப—தானது பத்தாகு மத்திபந்
திர்க்க மிதன்மேல் தாழ்வாமுன் வகுத்திடு பங்கொன்றினை மூன்
ருக்கில—பான்மொழியாய் பன்னொன்றும் பங்கொன்று தனக்கே

4 : ஜே. தி. பாவபலப்பிரகாசினி

பகர்ந்திடு வயற்பத்தில் அற்பமத்தியந் தீர்க்கம்—ஆனமத்தியந்
தீர்க்கத்தை யிவ்வாசே பிரித்து அறித்திடுநீ பவாவர்கள் ஆயு
ளினைக்கொண்டே. (18)

வாக்குத் தானத்திலேனும் வாக்கே சன்றன்னோடேனும்
மாக்கும் வெஞ்சனியன் கூடவட்ட மாதிரியே பார்க்கில்
றேர்க்கும் நார்பாளை மீதே சினத்த நாய்கடியால் கண்டம்
வீக்குருஞ் சாத்தைவென்று வேறு செய்த கத்தினானே. (19)

அட்டமாதிரி நும் குசனுமே கூடியாறு பன்னிரண்டிடத்
திருக்கில்—துட்டாரா யுத்தால் மாணம் மற்றினியோர் ச்சூழ்த்
து கண்டிடப்படுகாயம்—எட்டினாதி பன்பாம்புடன் வியமா
றெட்டிவரில் கள்ளலா லரிட்டம்—தொட்டலக்கின மெட்டாதி
சேர்ந்துதாஞ் சூழ்மனையு நிற்பெல கண்டம். (20)

சகோதர பாவகம்.

போற்றிய மூன்றுளோனும் பூமனும் கூடியெட்டிற்
ரோற்றிடத் துணைவநாசம் சொல்லுமிவர் தன்னைப்பாவர்
சாற்றிடக் கூடிநின்றால் சகோதர ருண்டாம்நாசம்
நூற்றரும் கதிரைப்பாவர் நோக்கிற் சேட்டர்நாசம். (1)

கதெத்திடுஞ் சனிசேய் மூன்றிற் கலந்திட பாவர் பார்க்கில்
அதெத்திடம் துணைவசெல்லாம் ரிட்டமென் றவைவர் மேளோர்
மெடுத்த காகன் மூன்றோரைக் கிறைபெடி வீணமாகி
அதெத்திடு மாற்றபோனா லுற்பத்தி யாகிநாசம். (2)

தூன்றிய மூன்றுநாலுக்குடையவர் தன்னைச் செல்வாய்
அனதி மற்றோர்கள் கூடி லவநேர்க்கிற் துணைவர் நாசம்
தூன்றிய கேட்டைநாலிற் ரோகையே பிறக்கிற் சேட்டர்
மன்றின்மேல் நாசமாகும் வடிவக லங்குலானே. (3)

ஆறுமிடத்தி லாய் கருங்கோன்
வீரையிருக்க மேவுவன்றிசை

பேறாய் வரினும் பெலமுள சகோதரம்

நீறுயுயிர் விடுமெய்யே ரறிய.

(4)

தெளிந்து சொன்முன் றேழொன்பான் சிறந்த—பன்னென்றிற்
செல்வர் வளைந்து. சின்னொன்று கோனும் காரத்திசையிலாதல்—
வழங்கிய கேணை நோக்கி வருவதை யான்பெண்ணென்று—
முனங்கொளுஞ் சகோதரங்க ளுண்மையா யுரைக்கலாமே.

(5)

இரண்டினிர் கடுத்த முன்றிலிருப்பது நற்கோளாகிற

பிரண்டெழுஞ் சகோதரங்கடர் காயுளென்று செப்பு

வான்றிய முன்றிற்பாவர் வந்திட வலியதிக்கேளாள்

பிரண்டெழு நோக்குமாகிற் பென்சகோதரங்கள் பொன்னே.

(6)

செப்புங்காவி லக்கினத்தோன் நெளிந்துமுன்றுடையோன்குடித்

தப்பிலா துறவுமானுற் சகோதரர்க் கினியனாவ

னப்படிக்கடி முன்றி விலக்கினந் தன்னிலேகி

லொப்பிலாப் பகைஞராகி லுயர்தரு விரோதனுமே.

(7)

விளங்கிய மறையோன்வெள்ளி மிக்கமுன்றதனை நோக்கின்

முழங்கிய சகோதரத்தை முழுதும் ரக்ஷிப்பா னல்லால்

வழங்கிய கதிருமாலு மைந்தனமுன் நதனைநோக்க

வுணக்கொளுஞ் சகோதரங் கணுசமென் றுரைக்கலாமே.

(8)

இச்சையாய் முன்றோறோடே பீரணியன் பிருதுகூடப்

பச்சைமா னோக்கிப்பார்க்க வல்லது பதியிற்கூடற்

கச்சனி முலையாய்கேளாய் காசினி தனிலேமிக்காம்

நிச்சய மன்னதான நிலவா மாய்ச்செய்வானே.

(9)

மாதுரு பாவகம்.

சுக்கிரன் பலவானாக வல்லது தோன்றத் திங்கள்

மிக்கதாய்ப் பலவானாக மிகுசுப ருடனே பார்க்கத்

தக்கவர் சுபர்கள்ராசி சார்ந்திட நாலின்கோளன்

சிக்கிகனப் பிலமாய்நிற்கில் தீர்க்காயுள் தாய்க்குண்டாமே.

1

சொன்னநா லுடையகோளன் சேர்விலா ரெட்டாரில்
வன்பல வீனமாகி வருந்துலக் கினத்தைப்பாபர்
துன்பொடு பாவர்பார்க்கத் தோன்றிய சாதகர்க்கு
வன்பிடுந் தாயார் நரசமாமென உரைக்கலாமே. 2

சந்திர னமரபகூஞ் சார்ந்திட வெட்டாரில்
வந்திட வாரில்பாவர் தானுமே மதியேரடேக
விர்தையாய் நாரிற் பாவர் மேவிடச் சாதகர்க்குச்
கிந்தையா யிரங்குதாயார் செத்துப்போ மென்றுசெப்பே. 3

சொல்லிய நாலில் மந்தன தோன்றிடப் பாவர்பார்க்கச்
சொல்லிய அட்டமாதி யதிபனுங் கொடோமாக
வல்லநீ சங்களாக வந்திடப் பெற்றதாயார்
ஒல்லையில் செத்துப்போவா ளென்னவே யுரைக்கலாமே. 4

மூன்றினி லஞ்சிற்பாவர் மொய்த்திட நாலின்கோளன்
தோன்றிட பகைநீசந் ளிராசியிற் சேர்ந்துநிற்க
மான்றிகழ் மதியிற்பாவர் வந்திட மாதாரோகம்
மூன்றிடு மென்றுமூன்றோ ருரைத்திடு சரிதைதானே. 5

சந்திர னாவினாகன் சார்திசை யபகாரத்தில்
விர்தையாம் நாலில்வந்தோன் மிகுந்திடப் பார்த்தோனுண் னும்
தந்திசை யபகாரத்திற் ருபார்க்கு மாணமாக
வந்திடு மென்றுசொன்னார் வருமவகை கணபொரே. 6

அத்தங்கதமாய் மாறுநுத் தானாகி வியத்திலுற நான்கில்
மெய்த்துங் கலைவெண் மதியிருக்க வதற்கேழ்காரி மேயுகி னும்
புத்திசெறி சுககிர்கேழிற் பூமிசதனும் பொருந்தி நிற்கில்
சித்தமன்னை தனக்கரிட்டஞ் சேருநற்கோள் செறியினன்றும். 7

செறியு மிரவியுடன் காரிசேர்ந்து குடும்பந்தனி வீருந்தே
அறியுமூன்றா மதிபனையு மன்னைபதி நான்காமிடமும்
பிரியமறவே சுகிபரர்க்கடி பிலமற்றிடத்தோ டசகிருக்க
மறுதிக்கோணன் காடியுச்சமாணுமும் போமாதாவே. 8

நங்கூர் சலி செவ்வாயிரண்டு நான்காமிடந் தன்னைப்பார்க்கில்
ஒன்கா திருநகிற் காரதனு மெசுவாய் விசைய முற்றிடவே
செவ்வாய்னை தனக்குறுநேய் சினத்தேயாவஞ்சேர்ந்தற்றால்
நில்லாளன்னை பொன்னோக்கினிற்பள் சிலநாணீணிலத்தே. 9

செப்பிய வாக்துராதன் செல்லாவ ரெட்டாரி
நற்பில வானாய்ச் செவ்வாய் நலமிலாக் கோணைநண்ண
பொற்புறு மதிபொயந்தக் கொளோடு பொருந்துமாகில்
இப்படிப் பிறந்தசேய்க்கிங் கிரண்டுதா யுண்டென்பாரே. 10

நாசமில் லாதவாக னுதிபனிநுந்த ராசிக்
கேசலுண் டாகநாலா மிராசிக்கீநான் சத்ருவாகி
னேசமில்லாத தான்போன நெடுந்திசை யபகாரத்திற்
பூசலுண்டாகிவிடும் பூமியு நாசம்பூவாய். 11

பூமிக்குண் மிக்க நாள்கோள் புரிதிசை யபகாரத்தி
னேமித்த செந்துசாவார் நீலன்செய் குளிகன்கூடற்
சேமித்த நாள்கோ ளோடே சேந்திடத் திமையெல்லாம்
மாமிக்க வளர்த்தமெல்லா மவனுக்கே யேதுவாயா. 12

சேர்கிறை வாக்கின்கோளுஞ் சிறந்தபன்னை ரண்டின்கோளும்
கூர்நின்ற நாலின்கோளுங் கொடிய பாபர்களைச் சேர்ந்து
கோகின்ற தலமறெட்டு நிறைந்தபன் னிரொண்டிநித்த
மாரகொண்ட முலையானே மனைகள்போய் நாசமாமே. 13

மனையெனு நான்கினீச வத்தமனங்களாக
வினையெனுங் கிசகஞ்சார வினாவது கிணற்றிலென்க
முனையெனு நான்கிற்பாபர் மொய்த்திட பாபியாரு
மினையெதிர்ச் சனிபோய் நிற்கி விவன்கவ மிலலானுனே 14

இல்லெனு நான்கின்கோட்போ யிசைந்தபன் னிரண்டிலேறச்
சொல்லுவ ரன்னியதேசஞ் சுக்கிர தன்னியநட் பேறு
மல்லது நான்கின்கோட்போ யாறெட்டி லமையுமாகிற்
சொல்லுவ வையனுபாதி தேடியமனைபிற றுனே. 15

தேடிய பன்னிரண்டேரன் சிறந்தவாக் குடையோ னுன்கோன்
 கூடிய முன்றறெட்டிற் கொடியபனி ரெண்டுங்குடி
 யோடிய திசையிலேறு முறுவவ காரத்தேறு
 மேடையா னிவனிருந்த வீட்டைவிட்டேகுவானே.

16

ஆனமதி யந்தனக்கேழிற் செவ்வா யுறிலன்னைக் கரிட்டம்
 கரணிய மாதாருதானங் கடகமாசப் பிறைநிற்கில் *
 பூணும் வபது பூரணமாம் பொல்லா ரிரண்டுபுரமிருக்க
 ஏணுமதியநடுவிருக்க வன்னைக்கரிட்ட மிசைந்துமே.

17

கண்டவன்னை பிதாத்தான கடவுளிசைந் தெக்கேயுரினும்
 மண்டுமீரவி மதிக்கடி மாதா தந்தைத்தானத்தில்
 அண்டியிருக்கிற் பிதாவுடனே யன்னைக்கெய்து மனுமரணம்
 பண்டுநான்கொன்பதுக்கிறைவர்பலத்தாற்பாலன்பிரிவுசொல்வாம்

18

பொருந்துகித்திரை பூரூடம் பூசத்தி விரண்டாங்காவில்
 திருந்திய மதியஞ்சங்கன் ஜென்மத்துக் கேழாய்நிற்கில்
 வருந்திய மாதார்க்கண்ட மதியைச்சேய் சனியும்பார்க்க
 வருஞ்சுபர் நோக்காராகில் அன்னைக்கே கண்டமாமே.

19

பவிப்புறு மொன்றே றெட்டிற் பாவர்களிருப்பாராகில்
 சலிப்பொடு மகவி நக்க சாற்றிய மாதார்க்கண்டம்
 கலிக்குமவெண் மதிக்கைத்தொன்பான் கரியவனிருக்கமாமன்
 சலிப்புரப் பொன் னுமல்லால் தாயார்க்குக் கண்டமாமே.

20

உத்திர மகத்திரேனே யுரைக்கும் சேவதிநாற்காவில்
 புத்திரர் பிறக்கிலீன்ற பூங்கொடி மரணமாகும்
 உத்திர மகமுதனால் குழவிதான் பிறக்கிலீன்ற
 பத்தினிக் கரிட்டமாகும் பையர வஸ்குலானே.

21

போற்று முத்திரம் பூரூடம் பூச மாயில்யம் சித்திரை
 யேற்றிடு முதற்காலான விராசி லக்கினமேயாக
 சேர்த்திடு மிந்த நகைத்திரத்தினிற் குளவிதோன்றி
 பாற்றிடு மாதார்க்கண்டமாமென வுரைக்கலாமே.

22

மங்கல நாளினிற்சு மதுரவி பன்னிரெண்டாகில்
பங்கமி லீன்றதாயும் பாலனு மாலாமுதும்
மிங்கனங் கிரகணவேபோ யிலக்கனர் தன்னித்தோன்ற
திங்கனும் பாலும்நிற்கில் சிறுவனுந் தாயும் சாவார்.

23

யோக பாவகம்.

பொன்னவன்றன் விடாக புந்இசேய் மந்தனோடுந்
கன்னியிற் சேர்வானுதிற் களத்திர யோகனுவான்
அன்னவ ளாலேசெல்வ மதிகமா பார்க்குமீவன்
மன்னனென் னுரைக்கலாகு மனுநெறி தவறான்மாதோ.

1

புகருமே புகர்விடாகப் புந்தியு மதினிற்சேர
தகருட விரண்டே மேனுஞ் சற்குரு புகரோயானல்
சுதர்பதி பூமிபாக்யம் நரபதி யாலேயுண்டாம்
பகரலா மிந்தயோகம் பத்தஞ்ச வயதின்மேலாய்.

2

ஏழி னுக் குடையோனோடு இணங்கிய பாவர்சேர்ந்தால்
வாழ்வுடன் மனைவியாலே வரும்பல னற்பமாகும்
தாழ்வுட னிருப்பானாகும் தாரமும் பங்கமாகும்
ஏழினோன் தனிப்பானாகில் யிருவிதி யவளா னுண்டாம்.

3

களத்திர தானத்தோனுந் கருமத்தா னத்தினோடு
வளக்குடன் லாபந்தன்னில வந்திட மாந்திரபா னு [தால்
முனோத்திட வதற்குநாதன் முந்திடமுன்றோன்பான தனிற்சேர்ந்
களத்திரத்தாலே செல்வங் கருதலாங் கணிதநூலால்.

4

சூரியன் சுங்கன்மாலும் துணிவுடன் களத்திரஞ்சேர்
காரியமுச்சுமாத கலைநிறை தன்விடாகலுந்
பாரியால் யோகவானாய் பாக்கிய மதிகமாகும்
பாரினி நிதியன்மேலேவர் வகுத்தனர் பலனெத்தானே.

5

சிங்கலக்கினமே நோன்ற தினகரன் செவ்வாய்புந்தி
சங்கையாய் குருவுந்கேதுஞ் சதிருடன் செய்விடாக

பங்கயில்லாமல் மந்தன் பதிதனி விருப்பதானால்
மங்கையாற் றனவானுவன் மதித்தனர் கணிதநூலால்.

6

நூலாயுமுதயத்தி நாலொன்பதுடையோர் நோக்கமுடன் கூடி
நிற்க—முன்றுடையோ னுச்சமேலாகி லோமரண்டுமேன்முன்று
வருடமிருந்த சுகமடைவ னுதயத்தி னுச்சம்கோளாக—பாலாக
வுரையச் சேய்பாற்க ஒன்பதுக்குடையோர் பகர்முன்றிலேயிருக்
கிற பன்னிரண்டாண்டின்மேற்—சேலாக முன்றாண்டு சுகமடை
வன் கண்டாய் திலதறுதற்கபமுலை சேயரிக்கண்மயிலே.

7

அரிவுதயங் கேந்திரமாய் வென்னிநிற்க வுதயத்தி லந்தணர்
மேகிடச் சாயியதி கபிலமாயுற்—றெனியவரும் வயதுபதினை
தின்மானே தேசமுள்ள நாளளவும் சிறந்த சுகமுடையான் புரியு
மிலக்கினஞ் சுபமா யுச்சநிற்கப்—பொன்னோன் புனலுங் கேந்
திரமாகச் சாயிகேந்திரத்தில்—பரிவில்ல பராவதாங்கசமதுரின்
வயதே பதினொன்றின் மேலாயுஞ்ஞன்மட்டும சுகமே.

8

சுகவுதய மவர்கொத்த மாங்கிஷமேயோ சுவாமியொன்பாநிற்க
மதிக்கொன்பதிற் பொன்னுகிற்—நிகர்வருடம் பதினாறு மேல்
முன்றுவருடம் நிறைந்தசுகமுதயத்திற் கைந்தோறும் புகரும்—
அகாதிழ்ந்து கூடிநிற்கிலாபேச னட்பிலாச்செயுச்சங் கேந்திரங்
கோணங் கடனிவிருக்க—சுகமதனி விருப்பதாயவருடம் தின
மேலே எட்டுவருடஞ் சுகமுண்டேந்து தன்மயிலே.

9

எய்ந்தவிலக்கினஞ்சுமாய் நிரியுக்க பத்தோனின் துவடனேகடி
யேழிலுச்சமாகி—வாய்ந்தவய திருபத்தைந் தானதிற்குமேலே
ஐந்துவருடஞ் சுகமுண்டாகு—முதயத்தில்பாய்ந்த கர்மாகிப
னிருக்கச் சாமியென்பதாகப் பத்தினிவிராசுநிற்கிற் பண்புடைய
புவிமேற்—ரோய்ந்திருபத் தொன்றின்மேலாயுன்மட்டும் சுகத்
தையனுபவிப்பன் எனச்சொற்றனர் கற்றுணர்ந்தோரே

10

உணருமுதயந்தனி விரண்டோனுவையச் சாமிகள்காக
கண்களில்பத்தோன் புகர்வியத்தின் கலக்கினிருபத்தைந் தின்மேல்

தணவிலைந்து வருடந்தான் சதிராய் சுகத்தைபனுபவிப்பன்
சூனாஞ்சித பங்கயமயிலே சூயிலே யமிர்தகுஞ்சரமே. 11

சரந்தா னுதையமாக வைந்திற்சாற்று மேழிற்பன்னொன்றில்
விரங்குநிரலிமதி சனியுமிருக்க வெட்டிற்குருவெள்ளி
நிறந்தாணாகப் புதன்கடக நிற்கிவிருபத் தேழின்மேல்
வரந்தான்வருடம் பதினாறுமன்னுஞ் சுகத்தைபனுபவிப்பன். 12

கொடியே உதயந்திரமாக கூர்பாக்கியத்தோன் தானிருக்க
படியாமைந் தோனிரண்டி லுறபகரு மிரண்டோன் பத்தினிற்ச
துடியாம் பன்னொன்றி னுக்கிறைவன் நுய்யலாபந்தனிலாயின்
வடிவா முப்பத்தாறின்மேல் வருடமெட்டுஞ் சுகமுள்ளோன். 13

பெருமுதயந் தனிப்புதனு மொன்பதனிற் சூருவும் பிரசுரன்
பூரணமதியும் பிருகுவுடன்குடித்—திரமுடையன் சுவாமி கேந்
திரமிருக்கப் புவிமேற் சென்மித்த நான் முதலாய். சிறந்த செல்வ
முடையன்—மருவரும் லக்கினத்துடனே சுவாமி சுபர்நடுவின்
மலிவுடனே சுவாமிகுப கேந்திரகோணத்தி—லுறிதி பெரிற்
ஜெனனமுத லாயுளுள்ளமட்டும் யோகவானுவனென வுரைத்
தனர் பூங்குயிலே 15

சூயிலேவுதயஞ்சுபமாக கூறுமுதையம் வியலாபத்
தியலுஞ்சுபருற்றிடச் சாமியினிய சூருவுஞ்சுபகேந்திரம்
பயிலுங்கோணந் தன்னிலிருக்கிற் பகரும்வயதி லாகிரநி
துயாமன்றிச் சுகமடைவன் சூதைவருத்தந் துணைமுதலாய். 16

துணையாம் உதயஞ்சுபமாக சொல்லுமுதய மிரண்டோடுமுன்
றினையார்தானஞ் சுப்ரிருக்க வியலும்சாமி யுடன்புகரு
துணையுஞ் சுபகேந்திர கோணமதனி லிருக்கவந்தத்திற்
கணையாற்சுகத்தைபனுபவிப்பன் களபந்திமிர்ததனத்தானே. 17

செப்பியலக்கினக்கோடி ரிகோண கேந்திரத்தி
னட்பர்தன் வீட்டிற்சார நன்மைக்கோள் கூடநோக்கத்
தப்பிலாச் சபர்கள்ராசு தன்னிலே சேருமாகி
மொப்பிலாக்கீர்த்தியாயு ளுயர்ந்தவாழ் வுடைவனாமே. 18

மின்னிய விரண்டுகோட்டோய் மேவ லக்கினத்தின்மீது
மன்னிடை கீர்த்தியுண்டாம் வாக்குக்கோள் வாக்கிலுச்சந்
தன்னிச ரில்லாகித்ததி தான்பலி மண்டாமெட்டி
லன்னவ விஞ்சுக்கோக்க வறிவில் சுஞ்சலத்தத்தோமே. 19

சேயிலக கினக்கோன்மார்தி செய்யபனிரெண்டிற் சாரிற்
காய்ந்துற பலந்தான்வேசைக் கலையாலழிந்தகாம
னாயகன் பாபகோடே நண்ணிடிற் கார்தியில்லான்
தூயகோள் பெலமாய்ப்பின்னே தோன்றிடகார்திசொல்லே, 20

வருத்தலக் கினத்தைவெய்யோன் மற்றக்கோள் பெறுநோக்கின்
மிகுத்த செல்வத்தன்றந்தை வீட்டிற் செல்வஞ்சேரு
முடித்தயாபாமற்று முடிமன்னர் சேவையுண்டாம்
தொகுத்தநற் கீர்த்திவாழ்வு மாயுரு முண்டுசொல்லே. 21

செல்லிய சனிதர்னோக்கிற் றேகைமுத்தானைச்சேர்வ
னல்ல லக்கினக்கோனோக்கில் ராஜாக்கள் பிரியனுவன்
மெல்லிய சுபக்கோனோக்கில் வெருசுகவானுமென்க
வெல்லியிற் பாபர்னோக்கி லேதுமில்லாதா நென்னே. 22

தூர்க்குணப் பட்டோன்பான் கோட்டோன்றவா மெட்டொறிற்
சத்தரு நீசர்பார்க்கத் தான்கொடு ராங்கிசமேறத்
தெத்தியநீசராகிற் சேர்ந்திடப் பிறந்தபேருக்கு
முத்திய பாக்கியங்கள் முழுது நாசங்களாமே. 23

பொருந்திடச் சுபரொன்பானிற் பொன்னுடன் வாக்குமாகத்
திருந்திய பொன்பதின்கோள் சேர்ந்திட பொன்வைரங்ச
மருந்தவஞ் செய்யுமாசா னடியினை பக்தியாவன்
கருங்குழன் மாதேகேளாய் கனபவிசவனுக்காமே. 24

கனகன்மால் வெள்ளிமுவர் கருதியொன்றிலே நிற்க
வினையதை யொன்பாநோக்க விவர்புப் மத்தியாக
வினையவன் தர்மவானு மதிபபாக்கியமுஞ் சேரும்
புனைமயிலனையமாதே புண்ணிய விதியானுமே. 25

சாலமதி தனக்கிரண்டிற் சனிதானிற்கிற
சந்திரனார் தனக்குநாண்காம் வீட்டாதி
மேலவர்களுடன் கூடிச் சேர்ந்தாங்கண்
யீதிருந்தார் நந்தைபொருள் வேற்றோர்கொன்வார்.

26

அட்டமத்துக்குடையோனும் குருவுமாக அவற்கொன்று நாலி
னிலே அரவமாக—துட்டமுடன் கொடியோனுந் கரியுமாக
துரிதமுடன் குருவீடா யிருப்பாரானல்—சட்டமுடன் வயது
மூப்பத்தஞ்சுக்கப்பால் சாற்றினார் திரவியங்கள் சகலமுமே வரு
கும்—திட்டமுடன் யிப்படியே அறுபதுமே லொன்றுவரை
செல்வகுண தனவானுய்ச்சேர்க்கலாதேனே.

27

உரைத்திட லொன்றுவாக்குடைய கோள்பதி னோன்றின்கோ
டிருத்திய மூவர்கூடற் நிரவிய வானுமென்க
வருத்தபன் னொன்றுவாக்கு வலியலக்கினத்தில வாழ
பொருத்தமாய் ராசியுச்சு பொன்னுளோன் புகன்றிடாயே.

28

வென்றிடு மூன்றிர்க்கோளும் மேன்படு மிரண்டிற்கோளும்
மொன்றினிற் சேருமாகி லுடன்பிறந் தாறார்ப்பொன்னும
நன்றிசேர் நாலிற்கோளும் நயம்பெரு மிரண்டிர்க்கோளும்
நின்றிடலக்கினத்தில் நிச்சயந்தாயானேளும்.

29

சேர்பெருமேழிற்கோளும் நிலைபெரு மீரண்டிற்கோளும்
சீர்பெற வேழிற்சேயிற் திரவிய மனைவியாலாம்
கோரிய வைந்தென்பானிற் கோட்களுஞ் சுபார்ப்பக்கூடிச்
சாரிலக்கினத்தான் மைந்தன் நந்தையால் வாழ்வுசாற்றே.

30

சாற்றிய வாக்குக்கோடான் நனித்து லக்கினத்தில் நிற்க
வாற்றிய விலக்கினக்கோள் அலவனவ னுஞ்சேறி
றோற்றிய பாவமெல்லாம் சூரியன் பனியும்பேரலாம்
நாற்றிசைக் கீர்த்திமூராய் நற்பொரு ளாளலாமே.

31

சுத்தமாய் வெள்ளியிந்து மன்றியே சுருதிமுன்றை
வெற்றிசேர், சுபர்களுக்க மென்சுபார் சியங்க.

மத்திலே பிறக்கின்மாதே அதுசக போசனந்த
ஞாறிவன் புகிப்பனென்றே யுரைத்தனர் தெளிந்தமேலோர். 32

அதுகநான் குடையோன்மிக்கா யாந்தநான்கிடமுமிக்காய்
துதிசெய்யுஞ் சுபர்கனோக்கத் தோன்றுசாதகர்க்கெல்லாம்
சிதிரெயு செல்வமுண்டாய் நீதிநான் முறையிற் சொன்ன
பதியினில் வாகனத்தில் பாக்கிய முண்டுபாவாய். 33

பாக்கிய நான்கோட்போய்ப் பதின்நீட நான்கிற்றானே
தாக்கிய புதனும்கூடத் தலந்தனை வெள்ளியாற்க
நாக்கிய சுபக்கோளங்கத் தோன்றுமே சோர்விலாமற்
நேக்கிய மதலைக்கெல்லாம் தீர்க்கவா கனங்கள்செப்பே. 34

மதிதனக்குக் கேந்திரத்திற் குருவேநிற்கில் வரவவற்குக் கெச
கேசரியுமாகும்—துதிபெருகோள் அரியானி யதன்முன்பாகத்
தோன்றுகட கரிபோல வினைகளோடும்—அதிபதியா யிவன்
வயது எழுபது மட்டுண்டாம் ஆகமசாஸ்திரவேத மாராய்வா
னென்றும்—பதியதனி லுரைத்திடலாம் யின்னம்பேண பாக்
கியங்கள் கொடுத்துநலம் பகருமாதே. 35

தீர்க்கவான் பதியலங்கஞ் சிறந்த சம்பந்தியாக்
வாக்குநான் குடையோனந்த மாமதியதனிற்சேர
நீர்க்குட முலையினுளே நிலைத்துவா கனத்ததச்சொல்லற்
கூர்க்குண்கா விவனுக்கெல்லாம் குதிரைவாகனத்தைக்கூரே. 36

குதிசென்ற மதியிரண்டின் கூரிய நான்கிலேனு
மதிசுபரோடுகூட வதுசுபாச சிபாக
விதிவிழி தெரிந்தமேலோர் விதித்தது வின்பக்கோளாய்
புதுமதி நூதரினானே புரவிவாகனம் பாவாய். 37

புரவலர்நான்கின் கோட்போய் புதன்மதி சன்னக்கோளே
நிரலிலக்கினத்தில் நிற்கில் நீண்டபல்லக்கு வாழ்வாம்
தாணிநான் குடையோன்வெள்ளி தனித்திலக்கினத்தின்கோனா
நாரிலக்கினத்தே நின்றால் நல்லபல்லக்குமாமே. 38

பணிசெய்ய வெள்ளியிந்து பகருநான் குடையோனென்றாய்
நனிசிறந்தொன்றாய்கூட லவனிபிற் பல்வக்கேதும்

கெணிதநான் மனையோனுகோண் இளர்தி பிருகம்கூடித்
துணிபுமேல் கேந்திரகோணம் சுசிப்பது பல்வக்காமே. 39

சிறந்தநான் குடையகோட்பேய்ச் சோப்பன் னென்றீன்மீது
பாந்துநான் கினிலேநிற்கப் பதினென்றிற் செவ்வாய்சோ

நிரந்தரு செவ்வாயாய் நிதிபெரு கீர்த்திமாயாய்
பிரந்தசே புலகையாளும் பின்னமே யில்லைமாதே. 40

பின்னையொப்பில்லா நான்கோன் பேசும்நான் கதிலேநிற்க
பொன்னவ னெருசெர்ந்து பொருந்துகேந்திர திரிகோணப்

தன்னிலே யிருக்கவெய்ய சாமரைக் குடைபல்லக்கு
பொன்னேடு மேடைவீடு பூமியும் புரக்கும்பாவாய். 41

பூமினிற் புதன்போயுச்சம் பொருந்திய ராசியாக
மேவுமே கேந்திரகோணம் வித்தைவாகன சபபத்தாம்

கோவுட நட்பாய்நல்ல குணமொடு கீர்த்திவாயாய்
காசியங்கமலக்கண்ணாய் களிப்பொடி செவ்வம்கானே. 42

களிப்புட நானின்கோளும் கருதுலக்கினத்தின் கோளும்
விளிம்பொடு தங்கடங்நன் விட்டிலே மேவு ஒன்பான்

அழுத்திய கோளுமைந்தாம கோளுபிற் நான்குகோளும்
சுழித்திடு சுபவர்க்கடோன்றுமேல் சுகம்சொல்லாயே. 43

தொன்றீமார் பிலன்களாகச் சோர்விலாதி லக்கினத்தில்
ஊன்றுகோளம் மனைக்கோளோடும் ஒருவருக்கொருவர் பாற்க

போன்றதோ ருலகமாழ்கை பொருள்சுகம் தீர்க்கவாயுள்
மேன்றடும் சிவிகை காலாண் மிகுதியாய் வேந்தனாமே. 44

மெய்த்தநான் குடையோன்றன்பான் யெளிப்பன் னென்றோன்
வாக்கோன் உய்த்த யன்னுன்குபேரும் உற்ற லக்கினத்திலாக

செய்த்திவர் அபகாரத்தில் தீரவிய லாபமசொல்லே
மைத்தடங் கண்ணினுளே வருமிராச்சியத்தில் வாழ்வே. 45

புலியிலொன்பதில்நின்றோ னும்பொருந்துபத்தினில்நின்றோ னும்
 குலியிலக்கினத்தில நின்ற கோட்களுஞ் சுபர்களாகி
 நவீனிலுச்சம்பளாக லக்கிஞ்சுதிபனல் பாற்க
 சிவிகையும் பொன்னும் வாழ்வும் சிறப்பொடு சேரும்தானே. 46

சேர்கின்ற மரையோனே னும் சிறந்தநான் குடையோனே னும்
 கூர்கின்ற சுபர்களோடே கூடியொன்பதிலே நிற்கச்
 சார்கின்ற ராசியிக்கேல் சகலபாக்கியங் ளோடே
 ஊர்கின்ற சிவிகைவாழ்வும் உண்டென்பர் வெருநானேக்கே. 47

கனகனும் நாவின்கோளும் கனபில வான்களாக
 வினவிய வாட்சிதன்னில் மேலியே நிற்குமாகில்
 புனமலி லணையநல்ல பூவையே புகலக்கேளாய்
 தனமொடு பாக்கியவாஸ்ய தண்டினை பேறுவானே. 48

தண்டிடநாவின் கோளும் தனித்தலுன்பானின் கோளும்
 பண்டியிற் பதினொன்றாகப் பதினொன்றைப் பிலத்துநோக்க
 தெண்டினைபுலியின்மிக்க செல்வமுஞ் சிறப்புமிக்கக்
 கொண்டிவன் சகலபாக்கிய குரியுரைன் கூறுங்காலே. 49

புலியிலக்கனத்தின் மாலாய்ப் பொருந்துமொன்பதிலேயுச்ச
 ரிவிரண்டெடையோன் கேந்திரமேரியே நிற்குமாகில்
 செகியினி லுரைத்தசொல்கேள் செகமெலா மிவனேயானால்
 மதனியிலவனைச்சிம்மா சனபதி யாமென்பாரே. 50

ஆமெனச்சுபர்கள் கேந்திரமாக வொன்பதனைநோக்க
 தேமென்ற வாக்கோன்கேந்திரம் சேர்ந்திடச் சுபர்களோடே
 போமென்ற வாக்கிலுச்சம் பொருந்திய கிரகம்பூண
 தோமென்று புலியிற்சிம்மா சனங்களை நோக்குவாரே. 51

நோக்கி லக்கினத்தோன் நான்கோ ணுகரும்லுன்பதின்
 கோள்முன்றும் பாக்கியத்ததிபனாக் பத்துளோன் பதியுன்றில்
 ஆக்கிய சுபர்களெல்லாம் அவனி லக்கனத்தைநோக்கி
 நீக்கிய பலனைச்சிம்மா சனத்து நிகர் சொல்வாரே, 52

நிதரிலாப் பத்தின்கோளும் நீண்டலக்கினத்தின் கோளும்
பசுருமொன்பதி லுள்ளோ ளும் பத்திலே பதியபத்தோன்
புகருலக்கின சம்பந்தம் பெருந்த நின்றுலும் பூவிற்
சகியன மிவர்க்குசிம்மா சனமெனச் சொல்லலாமே.

53

சொல்லிய மறையோன்வெள்ளி தேதந்நிய ஒன்பதாங்கோள்
எல்லையாங் கேந்திரகோண மிவற்றிலே நிற்குமுகில்
வல்லியே அவனனேக வாகன்ற கிசமாஞ்சு
ஒல்லையின் மண்டலாதி பதியென வுரைக்கலாமே.

54

உரைக்கும்நான் குடையோன்பத்தில் உயிர்பிளவாய்நிற்க
நிரைத்தபத் துடையோன்னோக்க மீந்திடக்கடியேனும்
கனத்தசிம்மாசனத்தில் கனபவு சாகுமென்பர்
துரைத்திசை யபகாங்கள் துடங்கும்கால் சொன்னதாமே.

55

சொன்னகோளொன்பாளுன் றேன்றிட நான்நினைது
பின்னமில்லாதநான் கோன்பிறந்தலக்கினத்திற்போக
அன்னது சுபர்வீடாக வதுசுகவா னுமாரி
இன்னல்செய் சத்த நுக்கள்இருநிதி யிவனுக்காமே.

56

அதிகமாஞ்சுபர்முன்றாகவந்த நான் குடையோன்மிகேற்
புதுமையா முன்றின் கோளும் பூரணபிலமதாக
வெதுகையாங் கல்லினாலே யிசைத்த விடிவனுக்கென்பர்
துதிசெய்யுமிவறையோகந்துலையுமே சொல்லின்மாதே.

57

நாடிய வொன்பதாங்கோள் நண்ணியமறையோன்ற னும்
நீடிய சுபவர்க்கங்கள் நின்ற வொன்பதிசிறு னுக்
கேடலார் சுபர்களானால் கிட்டுமே பாக்கியங்கள்
ஒடிய திசையினாலே யுருமென வுரைக்கலாமே.

58

சொல்லுமொன்பதிலே நின்றோன் றேன்றிய பத்தின்கோளும்
மெல்லவுச் சாட்சியங்க மேரியே யிருக்கின்றனும்
மொல்லி யீந்தி லக்கினத்தானுச் சாட்சியங் கிசமாக
நல்லது ராஜயோக நல்லரு மிக்கென்னதே.

59

நிகரொன்பான் செவ்வாய்நோக்க நிலங்கள் செத்திரங்களுண்டாம்
பகரொன்பான் புந்திரோக்கப் பாக்கியமிகுதியாகும்
புரொன்பா னோக்கமாகிற் புரவிகட் கிசமானுவன்
நகரொன்பா னிந்துநோக்க நன்றியல் சகவானுமே. 60

நன்றியல் ஊனியோயொன்பான் காகியை நோக்குமாகில்
ஒன்றிய மதலைவாயி லுதடுகள் பருத்துக்காணும்
மென்றவத் தலத்தையெய்யோ னிறையவன் நிற்கள்ளோக்க
கன்றுகள் பசுக்கள்வாகிக் கனகங்கள் வித்தையாமே. 61

கனகனுங் கதிருஞ்சேயும் கருதியொன்பதனை நோக்க
வினையவன் சேனைகாப்பா னென்றும் வாதனபூமுண்டாம்
புணைய மாற்றனங்கள் சேரும்புது னொடுவத்தநோக்கி
வினையவன் விரோதவித்தை யாக்கமாய் விதைவித்தாலே. 62

ஆக்கிய மறையோன்வெள்ளி யாதித்தன் மூன்றுபேரும்
நோக்க ஒன்பதனை வித்தை லோகத்தி லுதிமாரும்
தேக்கிய சனியாதித்தன் செய்யவொன்பதனை நோக்கப்
பாக்கியக் குணங்கள்நல்ல மதிபுத்தி யவன்பண்பாமே. 63

பண்படுத லொன்பாளை பணிமதி மறையோன் செவ்வாய்
திண்பட நோக்கிற்சேனை திரள்ககந் திரியனோக
நன்புது மதியும் லுது ராகியொன் பதனைநோக்க
கண்பெருதிரியும் வீடும கட்டின்மெத்தைகளுமாமே. 64

அன்னிய தலமொன்பாளை யந்தணன் பிருகுமாலு
முன்னுமேல் அநிகவித்தை யொக்குமெல்லாருநோக்கின்
மன்னனுப் தனவானுக்கு மைந்திடச் சுபர்கள் கேந்தி
மின்னதெல்லாரும் பாரி விவனுக்கொப்பில்லையம்மா. 65

ஒப்பிலொன்பதிலே திங்க ளுணர்ந்திடப் புந்திகாரி
பொற்பு நோக்குமாகிற் பூமதியாவதென்ப
வப்பியுச் சாட்சியங்கோ ளமைந்திட சுபர்கள் நோக்கச்
செப்பிய வேந்தனுவன் தேசத்துக்கென்னலாமே. 66

தேசத்துக் கதிர்வெண்மங்கள் சேர்ந்தொன்பதினிலே நிற்கப்
பூசிட பாக்பவானும் பொருந்தியக் கண்ணோக்காடா
நேசித்த சேயேற்றுக்க நிற்கச்சேய் கதிரோன்கடிப்
பாசித்த சகராசற்கூய் பற்றியபிரியனும்.

67

புத்திர பாவம்.

அஞ்சினேன் பாவாதி பவரிருந் திடத்தின் முன்பின்
கஞ்சமாய் சுபரும்பாவர் கலந்திட அஞ்சினேற்கு
மிஞ்சவே ரொன்பான்பத்தில் விளங்கிய குருவேயானால்
பஞ்சமஞ் சுத்தனிடேற் பஞ்சபுத்திரருண்டாமே.

1

அஞ்சினுக் குடையோன்சேய்தா யதற்கோ ரஞ்சினேன் சுபரு
மே யாகி—மிஞ்ச மிக்கோளும் பாம்புடனிருக்கில் விளங்கிய
புத்திரானபம்—விஞ்சையாய் சேரும் சுபருமேயிருக்கில் விளங்
கிடும் பஞ்சபுத்திரர்கள் அஞ்சிடாதிருக்கும் பாம்பவர்தனைக்குச்
சொல் பரிசாரத்தைத் துலையே.

தொலைவிலானிற்பரிதியை பாம்புதோய்ந்திடும் வேலையிற்
றெடுத்த—அலைவிலா மனத்தோடித்த நெய்யதனோடாவி நெய்
கவந்தினிறைய—தலையிலே பாற்றேய ரவிதைப்பொன்றற்
சமைத்ததில் விட்டுவோர் மறைகதிலத மேடியேய் புத்திரரோ
விர்திடுமென் துரைத்தனர் மேலோர்.

3

அஞ்சினேன்பவராய் கேந்திரமதனிவீருக்க னோடிருந்திடவஞ்
சில்—மிஞ்சிய சுபருந் தனித்திருப்பாசேல் வேண்டிய வஞ்சினுக்
கஞ்சோன்—பஞ்சமமலது கேந்திரமதனிற் பாவருஞ் சேர்திடா
திருக்கில்—விஞ்சையாம்வேத மாணுபுபயம் விரிகுழல் மா
தென விளம்பே.

4

விளங்கிய முன்றல்கோளன் வேதனாயவரீடாக
இளங்கொடி முன்றில்முன்றோ னிறைவர்க்கு மறைவர்க்கில்
வழக்கிய பஞ்சமத்தில் வரும்பவர் தனித்துநின்றால்
உளங்கனி சதுரமானு வுதித்திடு முபயம்பெண்ணே,

5

மதலைதனிலே குருதியிருக்கவும் அத்தானன் வருஞ்சபார்ய்
மறையாமலிருந்திட்டானும்—மதலையவன் தானத்துக்குடை
யேன் நன்னவரும் கொடியபாவற் நோக்காமல்தின்றால்—மதலை
யவன் நனக்குதவா தென்னுசொல்லோம் வருங்கடவுள் தனைப்
போற்றி வருவாசுகில்—மதலைகர்ம புத்திரரு மேகமென்றே
வழுத்திஞர் பூர்ண மதிவதனமாதே. 6

அஞ்சினோன் புகர்பொன்னென்ற யமர்த்திடவஞ்சோன்வீட்டில்
பஞ்சமா யிக்கோடன்னைச் சார்ந்திட பவர்கோக்கில்லா
விஞ்சையாய் வளரும்சேய்க்கு விதித்தனர் கணிதமாய்ந்தோர்
அஞ்சென புதல்வரமாதே யரைந்தனர் தானியோற்கே. 7

அஞ்சினோன் மறையுடனே யுயிருக்கெட்டாகி யமர்த்திடவே கரி
நோக்க வஞ்சோன்வீட்டில்—தஞ்சமுடன் கொடியபவர்தனிக்
கக்காரி சதிருடனே அரவசே யிவர்கள்தானும்—விருசையுட
னோக்கிடவே வளருஞ்சேய்க்கு விதித்தனரு னிரண்டுடனே
பிந்து பெண்கள்—தஞ்சமுடன் தோன்றிடுமே தாணிமீதில்
தப்பாது கணிதநூல் சரம்பாரே. 8

பாரியதோர் சேயரவு கரிபொன்தோசம் பகர்ந்தனர்கள் தப்பாது
தாணிமீதில்—சேரியல்பாய்த் தோன்றியதில் நாலுபெண்கள்
சேதமொடு மைந்தரொன்று நாசம்காட்டும்—விரியமா மந்தன
னாற் ஆரிய னுணைப்படியேப் புதல்வருண்டாம் ஆகம நூற்படியா
கக்கவணிதம் செப்பே. 9

மதிமகனும் பஞ்சமமாய் தனிக்கவக்கோள் வருமனை தேந்திர
மாரி வளரவாரில்—சதியுடனென் றுகிடவே மதியும்சுடித்
தானிருக்கச் சுபர்கோக்கப் பவர்களில்லம்—துதிபெறவே குரு
மறைபயச் சுபர்கள்நோக்கத் தோன்றியசேய் மைந்தர்தொகை
நாலுமாது—விதியுடனே உதயமீரண்டெனவே செப்பு வினங்
கியசே பிரண்டொழிய மாதிரண்டே. 10

பஞ்சமாதிரனும் பஞ்சமமதனிற் பதித்திட பாவர் நோக்கிடவே
தஞ்சமா முயிரில் மறையவன் மாந்திரித்திட சுபர்கன்வீடாலால்

அஞ்சவேபுகியிற் தோன்றியபுகல்வர் அழிந்திடுமாரக்காரியினால்
அஞ்சிடாதிருக்க தொல்புகியதனிற் சொல்லுவோம் சிந்தையொ
ன்றாகி. 11

ஒன்றுபோற் சதியும் பதியுமோர் மனதா யுகந்துபொன்னாகமே
செய்து—நன்றென வேதவிதி முறைதெரிந்த நாலுமேழிரட்டி
யந்தணரால்—அன்றந்த நாகற் கர்ச்சனை தீபாராதனை செய்தன
மழித்தே—நின்ற பஞ்சமத்தோனோரையி லதனை நிதியுடன்
மறைபவர் குதவே. 12

உதவிடப்பாவமொழிந்திடும் பாதியுளந்தப் பாதியின்வகையை
விதியுடனேக்கப் பூரணை சோமவாரமும் விளங்கியநாளில்
சதியுடனிருவர் நோன்பிருந்தன்னஞ் சமைத்துடன் பாங்களுக்
களித்தால் அதிகமாய்ப் புலவரொன்றுடனொன்று அமர்ந்திட
விருவர்பெண்மாதே. 13

அஞ்சினுக்குடையோன்தானும் அட்டமந் தன்னிற்சேர
வஞ்சியர் தான்மதிக்கோன் வந்திட முன்பின்பாவர்
மிஞ்சவே யிராவன்செலந்த வீட்டினில் மறைவதானால்
விஞ்சையாய்ழியுமைந்தர் விதித்தன ரென்றேயாகும். 14

பொன்னவன் நீசமாக புத்திரதானம் சுத்தம்
அன்னவனதற்குநாதன் அழிவுடன் மறைவதாகில்
இன்னிலம் பிறக்குஞ்சேய்க்கு இசைவுடன் மைந்தாற்பம்
கன்னியர் தோஷம்காட்டும் காரணன் மறைவதானால். 15

பொன்னவன் மறைவதாகப் புத்திரதானம் சுத்தம்
அன்னவன் மறையாதாகி அருணன்வீடதனிறசேர்ந்தால்
இன்னிலத்துடனேவந்த இசையுள சேய்க்குமைந்தர்
உன்னிதமாக நாசமுரைத்தனர் தாணிமாதே. 16

குருவுடன் காரிபொன்றாய் கூடிடப்பவரீடாக
வருமக்கோள் தனக்கோறில் வந்திடப்பஞ்சமத்தோன்
சுருதியாய்ச் தனிப்பானாகிற் ரோன்றிடும் சாதகர்க்கு
வருவது புதல்வனாகும் வருத்தனர் புதல்வியொன்றும். 17

குருதியுமஞ்சோ குகிக் குருதிடப் பஞ்சமத்தில்
வருமதி தனக்குமன்றில் மதிமகனிசைவன் வந்தாற்
சுருதியாய்ப் பிறக்குஞ்செய்க்குத் தேர்நறிடு மதனைகம்
உதுதியாய்க் கணிதநூலோ ருரைத்தனர் சாதகர்க்கே.

18

அஞ்சினிற் காரிபொன்னோ னமர்ந்திட வஞ்சேன்றானும்
தஞ்சமா யுயிர்க்கோறில் தங்கிடப்பாவர்வோக்க
வஞ்சியே பிறக்குஞ்செய்க்கு வகுத்தனர் புதல்வரானு
அஞ்சவே கரிதோஷத்தா லழிந்திடும் தரணிமீதே.

19

மதிமக னஞ்சோனாகி வளம்பிறை யுடனொன்றுகிச்
சதியுட னுயிருக்காறிற் றரித்திட அஞ்சிலவெய்யோன்
விதியுட னிறைவன்மார்தி விரைவுடன் மறைவநானுல்
பதிதனிற் றேன்றுஞ்செய்க்கு பசர்ந்தன் புதல்வரென்றே.

20

இறைபவ யுயிர்க்கோறில் இருந்திடப் பாலவோடு
விரைவுட னஞ்சிற்பாவர் விளங்கிட வஞ்சேன்றானும்
பிறையுட னோர்விடாகப் பிறந்திடும் சாதகர்க்கு
முறையுடன் கணிதமாய்ந்தோர் மெளனிந்தனர் புதல்வரென்றே.

21

அஞ்சிலிரவமமா திடமார்தியதில்லா அஞ்சினோன்சுபமாய்த்
தஞ்சமா யுயிருற்றரித்திட வலரி சார்ந்திடப் பாவர்வீடாக
விஞ்சையாய்நைவன் மறைந்திட மதனை விளங்கிடச் சுபர்கள்
நோக்கிடுமால்—மஞ்சனும் பிறந்து மாய்ந்திடுமென்றே வகுத்
தனர் கணிதநூலாய்க்தோர்.

22

ஆய்ந்திடும் புதல்வராவுட னலரிய யிருதோஷ மெய்தினார்
பாய்ந்திட இருக்கப் பணியுமேகொல்லும் பாவம் நீ விலக்கிட
வேண்டிற்—வாய்ந்திடும்பதியில் மாகணம்பொன்னுல் வகுத்
தொரு மறைமவன் நனக்கே—சுயந்திட மனையா ஞடனிருந்
தேற்க ஏகிடும தோஷமென்றியமபே

23

இயம்புவார்பூசகம் கிசைந்தோர்வழியே இருவரும் ஒருமனதரச
சுபற்புவாய்க்கொடுக்க தோஷமுந்தீரு சொல்லுவோம் குரியன்

நனக்கு—வயம்பட நோம்புமாத மீரொன்பான் வாரமுமாதி நாள
தனில்—நயம்பட மறையேயரஞுவருக்கன்னம் நல்கிடப் பாரினில்
நன்றே. 24

கன்றந்தகளில் கங்கையுந்தா னும் நாகர்லேம்ப நசையும்சுற்றி
கின்றந்தப்பா னு தன்னையும்பொற்றி நீதியாயோர்பொழுதன்னம்
கின்றந்தத்தினமே சிவதரிசனையும் செய்திடத் திங்கெல்லாம்
நீங்கும்—என்றந்தப்படியே வருவிடாதிருக்கி விருந்தது குறைந்
திடாதென்னே. 25

அஞ்சினிற் புகர்பொன்னோன்ற யமர்ந்திட வஞ்சின்கோனன்
தஞ்சமா யுயிருக்காறிற் றனித்திடப் பிறந்தசேய்க்கு
விஞ்சையாய் புதல்வந்நலு விதித்தனர் பெண்முன்னாக
அஞ்சவே கரிசேய்தோஷ மழிந்திடும் ஒருமபெண்முன்றே. 26

மாலவனஞ் சோனாகி வருமனை நீசமேரி
சாலலே புகளோ டொன்றாய் தரித்திடச் சுபர்பாறமற்
நோல்நனில் மறையன்சேரக் கொடுப்பவ ரதனைநோக்கா
பாலகன் நனக்குமைந்தந் பகர்ந்தனர் தோன்றாதென்றே. 27

உரைத்திடா ரைந்தாங்கோளு முறுமிட மறையுமாகில்
றிருத்திய அஞ்சோனாதன் அல்லது அஞ்சினஞ்சோன்
நிறைக்குரு வாகிச்சென்ற விடந்தனிற் பரிதிசேர்ந்தால்
கருத்தரி லாலேவந்த கருதுசே யழிவென்றோதே. 28

குருவுடன் பரிதிநின்ற திங்களில் குருவாரத்தில்
வரும்தி யசுடிக்கண்ணம் வசைழயிற் றோடுத்துவேத
னுருவினைப் பஞ்சமாளி னுபுரந்தசெம்பொன்னுவிட்டிப்
பெருகவர் செய்யவசத்தூப பிழையிலாமையேயார்க்கியே. 29

அஞ்சிடஞ் சுத்தமாக அநன்முன்பின் அரவற்றலும்
அஞ்சினுக் கஞ்சாந்தானம் உழகிசு கரியுற்றலும்
அஞ்சுளே மாரலாக அல்லது புகராதுலும்
அஞ்சியே ஒருகாலத்தும் வந்தசே புதலாதென்னே. 30

பஞ்சமன்குருவாயுயிர்க்கிரண்டினிலேபதிந்திடபஞ்சமம் தன்னில்
விஞ்சையா யுயிரோன் தனித்துமேவருக விளங்கிய இவியும்
சனியும்—தஞ்சமா யாவுங்கரும கேந்திரத்திற் றரித்திட மதியு
மூன்றுகில்—அஞ்சவே புதல்வர்தனக்குமே தோஷம் அறைந்
தனர் பெரியவர்தாமே. 31

தோஷமா மாவுசாபமும் பெரியோர் தொல்வினைப்பயன்களு
யிருதி—வாசமா யாவுசாபமும் தீர்த்துவந்திட அஞ்சினிற் சி
சில்—நேசமாபாவு சுப்பிரமணியம் நின்றிடச்செய்துமே முடித்
தால்—பாசமா மனைவியிரண்டினிற் குழந்தைப் பவித்திடமெனச்
சிலர் மொழிந்தார். 32

அஞ்சினுக்குடையோ நீசமாயிருக்க அவருடன்பாவருமிருந்தால்
விஞ்சையா மலர்க்குமைந்தர் கருதவாவிதிக்கலாக் கணிததூல்
விதிபால்—வஞ்சியர் தனக்குமைந்தர்களுதவும் மந்தனுமாட்சிபா
யிருந்தால்—குஞ்சாம்போ லப்பாலகனாதவும் குமாவேள் தோஷ
மென்றுணையே. 33

புத்திரத் தானநாதன் பொன்னவ னாகீமேனுஞ்
சத்ருவிட்டிற்றானே தனித்திட மறைவானாகில்
புத்திரத்தானத்தோ னும் பொன்னவன் விட்டிலேனும்
பத்திரபய் கேதுநிற்கிற் பாலகன்றோஷமாமே. 34

தோஷமா மிகுதியாகும் தொல்வினை யதனால்மெத்த
பாசமா முயிரைக்கொன்ற பாவத்தால் குளிக்கென்றும்
நேசமாய்ப் பெரியோர்தர னும் நிழ்த்தினார் கணிதவாக்கால்
நாசமாய்ப் போகுமதோஷம் சலத்தினற்றீர்ப்பானாகில். 35

பஞ்சமன் புகராய்க்காரி விடதனிற் பதிந்திடமறைந்திடவக்
கோள்—விஞ்சையாய்ப் புதர்விடதனிலே மாந்தி விளங்கிய
வஞ்சதாய்மேலித்—தசஞ்மாய்க் குருவுமுயிர்க்கு மூன்றிமொய்
தனித்திடக் குடும்பனுமுயிரில்—அஞ்சவே வரினுமழிந்திடம்
பாசர் அறிவித்தார் பிசேதசாயத்தால். 36

மதியுயிர்தனக்கு பஞ்சமம தினில் மாந்தியுங்களரியும் வரினும்
துதிபெருங்கருமன் தனக்கு அஞ்சிடத்தில் சூரியன் சேயுடன்
மாலாய்—சிதியுடன் வர்னும் பாலங்கள் தோஷம் மிகுத்திடும்
பிதிர்வழி யதனால்—பதியினில் முன்னாள் சிசுவதையாலே பவித்
திடுமென்றனர் முதோர். 37

மொழிந்தனர் பெரியோர் சிவர்த்தியேயாக் மோசமில் சேனாவில்
ஸ்னானம்—கழித்திடப் பிசேதசாயம் முன் செய்த கட்டாயம்
பாலத்தில் நின்றும் சென்றதிடச்சார்த்தி திவமுடனோமம் தெரி
வைவவர் மேலவர்தமக்கு—அழுத்திட அன்னம் அநேகமாய்க்
கொடுத்தால் அகன்றிடும் பாவங்களெல்லாம். 38

பஞ்சமன் கரியாய் மறைந்திட வஞ்சிற்பணிமதி புகருடன்சேயும்
வஞ்சையாய்த்தரிக்க வேதியனுச்சம் விளங்கியபிரவியும் நோக்க
தஞ்சமாயுயிரில் மாந்தியுர்தனிக்க சசிமகன்வீட்டிற் கேதாகிற்
கொருசியபுதல்வர் தனக்குமேதோஷம் குறைத்தனர் பிறந்து
பேசுகுமே. 39

போவது சாவ சாபமுன்செய்த புண்ணிய விரோதமுமதனால்
சாவதுசுசுக்கள் தங்கிடவேண்டிற் சாற்றினார் சிவர்த்தியின்வகை
சேள்—ஆவதுகதிரோ னுளினிற்பொங்கல் அமைத்திடச் சோம
வாரத்தில்—கோவதுபால் நெய்விளக்குடன் சிவனைக்குறித்து நீ
விசதங்கள் கூறே. 40

கூறிடநந்தி தனக்குமேபூசை குணமுடன் செய்துநீழுடித்துச்
தேறிட சர்ப்பசார்தியும்நாகர் தெரிவைவர் பணிவனையாகில்
ஆறிடம்தோஷ மகன்றிடும்பாவம் அமைதியாய் பாலருந்தோன்றி
மீறியகர்ம சந்ததியாக விளங்குமென்றனர் மாதே. 41

பொன்னவன் தனக்குநீர்திர் மொருந்திய சாகுமாந்தி
நன்னய மதிக்கொன்பானில் நலமுற வந்துதோன்றி
இன்னமுஞ் செவ்வாய்லாப மிருந்துதா னைந்தைநோக்கச்
சொன்னசொல் புத்திரர்க்குக் கோஷமேவகுத்தார்மேலோர். 42

புத்திரதோஷமுண்டாம் புனிதவேள் குமாரன்பாதம்
பத்தியாயிருப்பானுகிற் பாலகனுண்டாம் பின்னும்
சித்தியாய் கிரகமும் செய்துமே சர்ப்பசார்தி
மெத்தவே செய்துகொண்டால் விளங்கியதோஷம் தீரும். 43

பஞ்சமத்தோன்குருவாகி உயிர்க்கொன்பாணிற்பதிந்திடவே
யக்கோள் தானரவோடேகித்—தஞ்சமுடன் குருவீடய் உயிர்க்
கிண்டில் தரித்திடவே பிரவிமால் புகருங்கடி—விஞ்சையுட
னஞ்சதனை விவாந்துநோக்க விளங்கியதே ளிலக்கனத்திற் சேயு
மார்தி—கொஞ்சிடவே வருஞ்சேய்க்கும் பலன்தான்சொல்வேன்
கோதையிலும் புத்திரர்க்கு பவிதமுண்டாம். 44

புத்திரர்க்குத் தோஷமிகச் சொல்வேமப்பா யோனசென்
மத்திலவந்து தொடர்ந்தபாவம்—பத்தியில்லா பிதிர் வழி யில்
பிரேதசாபம் பாவையர்கள் தோஷமுட னுசான்பாவம்—கித்தி
யினால் வந்தகர்ம முண்டாம்சொல்வேன் சிவதவத்தால் கர்மத்
தால் பாவம்தீர்த்தாய்—பத்தியினால் சிவநேசன் மறவானில்
புதல்வருமே தானறோன்றி புகழுவாழ்வார். 45

புத்திரதானநாதன் பொன்னா யுயிர்க்கிண்டிற்
பத்தியா மரவுமார்தி பதிந்திட பிறந்தசேய்க்கு
புத்திரதோஷமுண்டாம் புகழ்ந்தனர் மறைபோனானும்
அத்தியிற் தொடர்ந்தபாவம் அசுவென மொழிந்தார்மேலோர் 46

புத்திரத் தானநாதன் புகர்க்கிற் மதிசேயான
இத்தனை பேரைப்பொன்ன னேர்மையாய் நோக்கானுகிற்
புத்திரர் நாலெட்டுக்குள் பிறந்துதான் நாசமாகும்
சத்தியம் பின்னால்புத்திரர் தழைத்திடந் தீர்க்கந்தானே. 47

உயிரினில் மார்திநிற்க ஒன்பதில் ஏழெட்டோனும்
நிருதியிற் பூமன்கேது நின்றிடிற் பிரேதசாபம்
கருகிய சாகுசாரி அனகனில் லதனிற்சார்ந்தால்
கருகியாய்மறைபோன்சாபம் தோஷமேவருத்தார்மேலோர் 48

புத்திரத்தானநாதன் பொன்னனாப் புதர்விடேகி
சத்துரு பார்க்க அந்த தானத்தைச் செவ்வாய்நோக்க
பத்திய பிதர்சாபத்தால் பாலகன் நனக்குத்தோஷம்
புத்திரர் மிகவேதோன்றிப் போய்விடும் பூர்வசாபம்.

49

பூருவ சத்துருக்கள் புண்ணிய மறையேன் தேவர்
கீறிய தோஷத்தாலு மிக்கவே புதல்வர்தோன்றி
பாரினில் மாணமாகும் பாவையர் பிறந்திறக்கும்
நாரியர் மனைவியற்கு கலமில்லா கோகமாமே.

50

தோஷமே மிகுதியாக் தோன்றிய சாதகர்க்கு
வாசமா முயிர்க்குள்ளோனு மாந்திபான் புதர்மாலோகி
பாசமா யைந்திறநோன்ற பகர்ந்தனர் சற்பசாந்தி
ஆகையாய்த் தீர்ப்பானாகில் அமர்ந்திடுந் தோஷம்போமே.

51

கைடிலா வைந்தில்லாரு கிளாவைந்துடையோ னுறெட்
டோபென் னிரண்டிலேற வெருபிள்ளை யேனுமில்லை
காடிய வைந்திற்சென்ம சாகிக்கேர் ணிற்கவைந்திற
நேடிலக் கினத்தோனின்றிற் றெத்துப்புத்திரருண்டாமே.

52

புத்திரத் தானத்தாது யேகனாப் புதன்விடேநில்
புத்திரரில்லைவல்லோர் கூடிடிற் பிறந்துசாவர்
கூத்திடு பரபர்சேரின் மகவிலலை எருதுகும்பம்
வித்தக யோரைப்பார்க்க மகவிலலை விளம்புந்தாலே.

53

விளம்புமே ழாமிடத்தோன் வுச்சமே நீசமின்றிக்
களங்கமில்லாதிருக்கிற் கருதுமுத்தாளுக்கில்லை
இளங்கொடி யாளுக்குண்டா மேழுளோ னுச்சநீசம்
வளம்பெரு மங்கிசத்தின் மருவிடின மகவுண்டாமே.

54

சேதமைந்திற் சிறந்த மதியுறில்
நீதிசேர் பிள்ளையொன் றுறுநேமியில்
போதுமற்றும் பிழைப்பது தானிலே
வேதமுற்றவ ரோதின் றொன்பதே.

55

புத்திரனேழமாதி பொருந்துகேந்திர கோணத்தில்
உற்றிடற் பலவானாகி யோங்குமா நதிபன்றானுஞ்
சித்தமாய் கூடினான் தெரிசினைப் பார்வையாலுஞ்
சுத்தமாய்ப் புதல்வரில்லை யெனமறை சொல்லுந்தானே. 56

புத்திரத்தானநாதன் புகழுலக் கினத்திலேறச்
சுத்தியலக்கநாதன் சுகிரோடு வைந்திலாகப்
பேத்தசாதகர்க்குப்பிள்ளை யில்லையாம் பிறர்சேய் தன்னை
தெத்திடுவானுங்கண்ட சேதியைச் செப்பலாமே. 57

லக்கினு திபனுமைந்து நாதனு மெட்டாராறில்
தங்கவர் தன்னிற்சாரத் தகுசுப ருடனேயல்லால்
மிக்கதாய் சுபரோபர்க்க விளங்கிய சாதகர்க்கு
மக்களார் தத்துப்புத்திரன் வந்திடு மனையில்தானே. 58

சொல்லிய வைந்தாம்தானம் புதனுடை வீடாய்தோன்ற
அல்லது மந்தன்விடா யமர்த்திடத் தானமீதில்
வல்சனி குளிகள்கூடி வாழ்ந்திடப் பார்த்துநிற்கச்
செல்வமாய் வாழ்வானாலும் புதல்வரில் தத்துக்கொள்வன். 59

புத்திரத்தானநாதன் புகழும்பொட் டித்தராசி
உத்திடவல்லல்லநாவி லாறிடமைந்தன் வம்சம்
பெத்திடத் தத்துப்பிள்ளை பேணுவா னென்றுமின்னே
சுத்தியமாகச்சொன்ன ஜாதக பாரிசாதம். 60

அஞ்சினுக் குடையோன்மந்தன் அங்கிச மேறிவாழ
மிஞ்சிய வியாழம்பெவள்ளி மிகுந்தசொட் சேத்திராமவம்சம்
கொஞ்சிய தத்துப்புத்திரன் கொண்டவன் நனக்குறல்ல
தஞ்சமாப்பிள்ளையுண்டா மஞ்சாத் திரப்படியேதானே. 61

ரோக பாவகம்.

பேருள சனியுங்கரும நாயகனும் பெருத்திற் கருமத்தர்
கூரு—மாறினுக்கிறையுஞ்சேயுமே பெலக்கின் உறுமைநோய்

வண்மையே செய்யு—மீறிய வாதைத்தானந்தோன் சேய்க்கு
மிகவலியுடையனே யாகிற—சீறிய நோயால்வாதையே யுண்டாந்
திட்டிய திவதவானுதலே. 1

அலவனையாறின் வியத்தினினிலெட்டிர் பில்லிசூனியவாதம்
பலனுறுமுதயந் தன்னிலேநிற்கிற் பாண்டுநோய் சிறணம்பிளவை
யுலவிய பலம்போய்ப் பாவினையக்கடி யொன்றெட்டி லுயர்திரி
கோணத்தில் முறிர்கண்ணோய் மிகுசயரோகந்தன்னி விறப்பது
சனியே. 2

முன்னமேசொன்ன தலத்துறுமதியை முற்றிய சுபரொதிப்பார்க்கி
லின்னல்கூர்நோயா னாட்சென்றுமாய்வு ரிரண்டொடு முன்று
பன்னென்று—தன்னிலே மதியமுறச் சுபர்க்கடி யற்சரீரத்தின்
வந்தநோயெல்லாம் பன்னியபொன்னைக் சுடக்குளிர்தாற்போந்
பகருநோய் சீக்கிரந்தெனியும். 3

மேயுறு பகையும்விடம் பித்தரோதம் வேந்தர்கள்கோபமே
செய்யுந்—தாவுறுகதிருக்கிவ்வகை சேய்க்குச் சாற்றிய சன்னி
பன்னிரண்டு—வேயுறு கண்ணோய் சிலேஷம்முண்டா மினிய
தோர் புந்திக்குப்பிரமை—கூவுறு குன்மமிகுபிரமேகங் கொடுந்
துக்கஞ் சோபமுமுண்டே. 4

பவுந்திரம் வசக்குத்தேவமுமல்லாற் பாலூவியத்தினிலாகை—
தவத்தினைக் கெடுத்ததேவ சாபத்தைத்தந்திடும் பொன்னவர்க்
கென்பா—ரவப்பிரமேக மூல்கண்ணோயும் இ சாரஞ்சிலேற்று
மவாதந்துவக்குர செய்யும் வெள்ளிக் கென்றுரைத்தார் சொற்
பதற்கணைந்தமேலவரே. 5

பேயினால்வாதைப் பேசுவெள்ளிக்கும் பெட்புறு சனிக்குமே
பேதாய்—நோயுறு சாங்கைமுடக்க முட்டாச்செனய்யதோ ருத
ரத்தில் வாதை—மாயுறு ம்பாவர் மனைவிமைந்தருக்கும் வன்றுயர்
போதமுண்டாக்குந்—கூயுறு சர்ப்பவேதையாங் கேணுகறுவிழந்
கிரந்திக்குன்மமுமே. 6

குளிகன்றான் வார்தியன்னத்தை மறுத்தலைத்திருமர கண்டனு
மரபில்—கனிபொருமவனே பேழினினிற்கிற் கலங்குவர் பிரமை
யினாலே—பொளிகிழவெள்ளி குருவுமே குளிகனுடனுற்றே
பேழினிவிருக்கிற் நெனிலிலாதழன்று பிரமைபால் மாய்வன்றி
லதவாணுதலவாக்கறசே. 7

வான்கதிர்சிவனால் வாதையாமதிக்கே வந்துர்க்கை தர்மதேவ
தைபாற்—முன்கடுவாதை குசன்சனிதனக்கே சண்முகனாற்பினி
புதற்கே—தின்காந்தருவர்வாதை நோன்பினர் தன்றெய்வசாபத்
தினின்வாதை—மீன்குறிவெள்ளி குருவுக்கேபாக்கர் வேதை
காரிக்குக் கண்டேனாயே. 8

உதயமாறெட்டாரினிற் குளிகனுபதி யிருந்திடன்வாந்தின்
புதைபுதுவாதஞ் சீதளக்காச்சல் புகலதிகாசலாந்தியுமா
மதிமயக்குண்டாய் மாறுவர்மதியை வக்கிரன்குரியன் கூடிற்
சதிசெய்காட்டேரி கன்னிமாரிருடித்தன் குறைநோபெனச்
சாற்றே. 9

ஆறுளோன்பிலக்கின் மந்திரார்ச்சனையா லாறிடுநோய்களேயென்
பார்—தோறுமோ ரெட்டோன் பெலத்திடிற்றானே தேகசமென்
னவேவேண்டு—கூறியவாதைத்தான் நெழிற்கு குறுகிடக்
கொடுக்கப்பத்தாகிற்—சோரெடுகழிக்க நாலொன்றோ ன்மற்றற்
துலைந்திடும் வாதைகளெல்லாம். 10

ஆரிற்பாவருடன் மதியுற்றாலும் பாவரிருந்தாலும்
வீறுமாறுக்குடையவன் பால்வெய்யச் சனிதான்குடினங்
கூறுமுதயமாறெட்டிற் குறிக்கும்புதன்று னின்றிடினு
முதுநாலாநினிற் சனியனுறினும் வாதவாயுவென்பார். 11

குருவுமுன்றுக் குடையவனைக் கூடிப்பெலமே குறைந்தாலு
வருவுமுதயந்தனிற் செவ்வாய் மந்தனிராயிருந்தாலு
மகுருமுதயங் குசனிருக்கவழிக்கன் சனியன்பார்த்தாலும்
பொருவிப்பருதிக் குட்டமெனப் புகல்வர்க்க ரஞ்சிதமயிலே. 12

வெப்பசனி சேவாதினிற்க விளங்குமிராசி ரவிபார்க்கத்
துப்பசாமி துர்ப்பலமாய்த் தோன்றினுனு மிலக்கினத்தி
னையுமுடவ விருக்கவொரு நாலுமுன்றிற் புதவ்மேலை
யுய்யுங்கொறிதே னினிற்செவ்வா யுற்றாற்றீர்க்குரோகியென்பார். 13

எட்டுமொதுக் கிறைபாவி யுடனேகூடி யுதயமதி
லெட்டின்மேவி யிருந்தாலுமேழி னுலிற்சனியுறி நூந்
தொட்டவுதயக் குடும்பத்திற்சொல்லு மிராகுவிருந்தாலும்
கட்டுமுதயத்தனிற் குளிகன்கலந்தே யுறினும் ரோகியென்பார். 14

மிகுலக்கினத்தி லோசிசெவ்வாய் வெள்ளிகூடியிருந்தாலுந்
திகழுமுதயத்தனிற் சனியன்செவ்வா யோகிகூடியினு
கிகர்பொன் மதிசேய்கூடியினு நிறவுமால் சேய்க்குருடனும்
மகிழ்பொன்சனிமால் சேயுதயமவந்துகூடில் ரோகியென்பார். 15

உதயலக்கனத்திற் பவ்ருகந்து தானிருக்கப்பார்க்கச்
சிறைவிலா விவாகடங் கடிசையபகராத்துள்ளு
மிதயமார் சாயிக்கே தானெட்டு பன்னிரண்டிலாநிர்
புதைவுற்றோர் திசைபொசிப்பிற் பெருகுந்திரோகமென்பார். 16

யனிமதி புதர்பொன்றன்னை மன்னிய காமத்தோனைச்
சனிசெவ்வாய் இருகுமார்தி தான்கூடப் பார்க்கவேதான்
கனிவுறு பஞ்சுவர்க்கங் கடினமாய் விரணமரசித்
தொனியெறு சோகமுள்ள துடையனுனென் னுகரே. 17

இல்லற மொன்றோடேழுக் கிறையவ ரொன்றாய்க்கூடி
வல்லது முந்துமங்க மாகியே யொன்றாய்க்கூடிற்
செல்லுது மரதித்தலத்திற் செங்கைதடத்திரோசைக்
கல்லென பரிமாரீசக் காரியைக் கலந்துவாழ்வன். 18

வக்கிர மரகக்காசி மறிதேனா நெட்டாய்நிற்க
வக்கிரச் செவ்வாய்பார்க்க வுடன்கூட விரண்டாமாண்டிற்
புக்கிரி மதிலைசாவாம் புதலுந்தேய் மதிசேக்திரிக்க
வக்கிர சனிசேய்பார்க்கில் ஆரிட்டமொன் டாண்டிலென்பார். 19

எள்ளிய செவ்வாய்க்கெட்டா மிசையிற் பிராழனிற்
வெள்ளி பாருதிருக்க மிகுபாவர் மதியைபார்க்கில்
வள்ளிய மதலைநேயால் மாண்டிடு மூன்றாமாண்டிற்
மெள்ளிய கணிதநூலோர் தெரிந்துரை செய்தவாதே. 20

எட்டினி லுதையந்தன்னி விரலியு மிருக்கநோக்க
மொட்டென வுதையோன்கூடிப் பொல்லாத பித்தறோகம்
கட்டிய கச்சிராளே கணல்வண்ண னிருந்திட்டாலும்
விட்டிடா திருக்கும்பித்த ரோகமென் றிரிந்துகொள்ளே. 21

சீனமாய் மதியிருக்க சேர்ந்துட பாபந்தானும்
சனமாங் கடகந்தேறா மிடரசுர வாகிதின்ருல்
சனமா மீறுறெட்டி லிருக்கிலும் கூடியமேயுண்டு
மானமே யுடையமாதே மடிவனே கூப்பரோகத்தில். 22

லக்கினம் பாபந்திற்க ரெண்டெட்டில் வெள்ளியாகில்
திக்கண முதயத்தானு மிழிகுலமா யிருக்க
மெய்க்குரு சோமனின்ற விடமதிர் பாபர்நோக்கில்
மிக்கெனூர் தந்திராளே மிரமிய வியாதியுண்டே. 23

எட்டினிற் செவ்வாய்க்கிற் வேழினிற் பாபந்திற்க
மட்டினி லெண்டிராண்டின் மணியாரக் கேதுதின்ருல்
தொட்டிடுந் திலகமாதே தோன்றிய முதலாய்த்தானே,
விட்டிடா ரெணங்கன்கண்டு வீழுவனே குதரோகத்தில். 24

செனீக்த லக்கினத்திற்பாபர் சேர்ந்துட னிராகுநிற்கக்
குறித்தநர லோனுசேந் குணவின மஸ்தமாகில்
இனிக்கரி சோமன்கூடி யிலனுமே க்ஷீணமாகில்
மனத்தொரு நானூசில்லா மாப்பினில் சூலைகானும். 25

சங்கனெட்டதனினிற் குரியன்கூடசோ
இங்கித மானபூம னிவர்கேழி லுதயமாக
அங்குமோர் சோமனின்ற வண்ணிபைகையுமானால்
இங்கித ராஜனீச மாகினை விரண்டுமண்டே. 26

இரவிசன் மதியங்கூடி யிருந்திடப் பணிபெண்டாக
அரவுசே யிரண்டினிர்க்க வவர்கேழி லரசனாகப்
பகைகேந்திரத்தி லாரோர் பகைநீச முடமாறார்
குறைமதி யமிசைநீச மாகிறுந் குருடனாமே.

27

இருமுன்று மிடத்திற்கேரம் னிரணியன் கூடநிற்க
வருதன மருவிராநில் வங்கிட வுதயப்பரம்பு
குருசனி யுடனேகூடிக் கேர்ணத்தின் மின்னேநிற்க
வருமது நேத்திர ஹானி மைவிழி மாதேகேளாய்.

28

முனிலாபத்தின் மன்னர் முன்பினாய் பாபநிற்க
வேணுமென் றாரநீச மவசைச யதுவேயாருந்
பேணுமோர் மதியுமுன் றும் பிறையுடனீனமாருந்
காணுமே காணுநங் கண்டிடு மசதியாக.

29

கற்பணை யுதயந்தன்னிற் கண்டிடுந் கேதுவானுள்
நிற்பது குனிகன்பத்தேழ் நாலினி னின்றானுடில்
அர்ப்பருஞ் சுபருமற்றோ றவரைபேயுந் துப்பார்க்கிற்
சொற்பன மனதிற் நெய்வம் பேரவவே தோன்றுமாதே.

30

என்னுமொன் றினிற்சோளாரு மிடத்துக்கேர ணுடனேகூடி
யுன்னிய ராகுகேது வோடொரு தலத்தேநிற்கத்
தன்னுடல் சுகமில்லாமற் சஞ்சல மனத்தனாகி
மின்னனாய் விபாதிபத்த னுடுமன விளம்பலாமே.

31

காணும் லக்கினுக்கேரப்பாபக் காரிகளுடனேகூடி
வாறுமெட் டொன்றினிறகி னலமிலை சரீரமென்க
விணுறு செவ்வார்போடே மேவுபன் னிரண்டாரெட்டிற்
கோணமா ரேனுஞ்சார்சிற கொடிய ரோகஸ்தன் கோதாய்.

32

திதுறுஞ்ஜென்மகாலையி லெட்டிற்செங் கதிர்நிறகிலே சரமாம்
கோதுறு திங்கள்கூட நீர்க்கண்டம் குஜனுறி லாயுதபிடை
சோதிசேர்புந்திவிபாதி பெரன்மிருத்திசுக்கொன் தரித்திரமாரும்
வோதிப சனிதாயநனக்குமே தோஷமொருவருமிருக்க வெரண்
ணுதே.

33

அஞ்சினுக் குடையோனேறி வட்டமா திபனுஞ்சேர
விஞ்சையா யுயிரிற்பாவர் விளங்கிட யிருப்பதானால்
தஞ்சமாய் மூப்பத்தொன்றில் சார்த்திடும் விஷத்தாற்றத்து
மஞ்சபேர லொழியனாகு மன்னவன் பெலமாய் வாழ்வன். 33

கனத்திரபாவம்.

மணந்தரும வக்கினத்தோ னிமண்டினே நேழில்மன்னேன்
உணர்ந்திடிற் பன்னிரண்டோ னதினுகை கோட்கள் சங்கன்
தணந்திடர திவர்கள் புத்தி திசைதனின் மணத்தைச் செப்பும்
குணங்குரி பலம்கொண்டோது குருகடாஷத்தினுனே. 34

சந்திரன் நணக்கொன் றஞ்சதானமும்
விந்தையாக விசையமு மேழிலும்
வந்துதெய்வத மந்திரி சாறுப்பேர
தத்தரானினி லாகும் விவாகமே. 35

ஏழினில் மரையிருந்திட வேழிவிசைபொன் பிருகுடன் கூடி
தாழ்விசையுதரும் நீசனாய்த்தோன்றி சந்திரன் நணக்குமே யினை
யில்—ஊள் வினைப்படியே மனைவினொண்டாக வரைந்தனர் பிறந்
திடும் சேய்க்கு—ஏழினிருந்த குருதிசைதனிலெழி லுருமனைவி
வந்திடும் 36

ஏழினில் மந்தனிருந்திடவக் கோளித்த வீடதனிலெச்சம்
தாழ்விசைக்கேதம்கூடியேபுகர்க்குத்தரித்திட கருமகேர்திரமாய்
கோன்புக ருபிரிணகியே உயிரிற்குருகிடக் குருவுமேபாற்க
வாழ்வெறுமங்கை இரண்டெனவகுக்க மறையவர் ஞானினுள்
மொழிந்தார் 37

வேறு

காரிய முயிருக்கேழில் கலந்தி—புகர்க்கிடாகி
யீதியே யிருக்கஉச்ச மிருபல மாகியன்னேன்
பாரினி லுயர்க்குமுன்றிற் பதிந்திட மாவ்விற்றால்
காரிபேர லிறமாய்தாரம் கருதின ரிரண்டினுனேதே 38

வேறு

பத்தினில்மாந்தி பதிந்திடவன்னோன் பருதிக்குமுன்றினில்மறை
யில்—சித்தியாயன்னோன் கேதுவன்னோன்றிச் செனித்திடப்
பிறந்த சாதகர்க்கு—புத்திரர்தெத்தாம புதழ்ந்திடவல்லன் புனி
தமா மனைவியிரண்டாம்—சத்தியமாகக் கணிதனால் சாற்றினார்
கரும தோஷத்தால். 6

வேறு

எழினோன்புகார யிருந்திடமதியீ டிணங்கியே உயிர்க்குலொன்
பதனில்—தாழ்விலா விரண்டோன்தனித்திட விரண்டில்சந்திரன்
றனக்குமே மறையில் --கோள்புகர்க்கோண்டில் அரவுடன் பருதி
குரு கிடக்குருவுமே கோக்க—வாள்வெணு மாவின் திசை மதி
யுணில் மனைவியர் தோன்றிடவருமால். 7

போதி

பாகன்வி டேழோனோரிப் பதிந்திட வதற்குநாதன்
காகவா கன்னுங்கார கனுமொன்றாய்க் கேந்திரிக்குந்
போகமே அதுகம்செய்வன் புகர்க்கிசை மாணுரண்தாரம்
யோகமாய் வருகுமென்றே வுரைத்தனர் தமிழவல்லோரே. 8

இரண்டோரம்.

எழினோன் பருதிக்கேது இணங்கியே உயிர்க்குலாபம்
தாழ்விலாப் புகர்பொன்னோடு சந்திரன் றனக்குரலாய்
கோளெனு முயிரோன்செவ்வாய் குறுகிடப் புகரைகோக்கி
ஊள்வினைப் படியால்தார முறைத்திடி விரண்டென்றோதே. 9

களத்திர நோஷம்.

எழினோன் கரியோன்புகருடன் மாலுமிருந்திடச்சந்திரன்விடால்
தாழ்விலா குடும்பந்தன்னிலே அரவுதரித்திட கேதுவும்பார்க்கில்
கோளெனுமுயிரோன் உயிரினிற் குருக்கோதைவர் மாய்ந்திடும்
பலனை—ஊள்வினைப்படியே கேதுநாள்புகரி லுரைத்தனர் மனைவி
யர் போமே. 10

இரண்டு தாரம்.

பாகத்தா னததோனோன் பொன்னவன் நண்ணக்கடி
வகத்தோ டேழிற்றோனே விளங்கிட மதிக்கஞ்சாக
நாகத்தோ டியிறோனூரில் தனித்திடச் சனியேபாற்கில்
நாகத்தால் மனைவிரெண்டாய்ப் பலித்திடு முறுதியென்றார். 11

வேறு

ரழி னுக்குடையோ னோன்பா னீருந்திட வத்தானத்தோ
பாழிட மால்வீடாகி மறைந்திட வெட்டோன்பாற்கில்
தழ்விதிப் படியாற்றாரம் சொல்லலா மிரண்டேயாற்கும்
பாழ்வன வரபோகத்தால் மாய்ந்திடும் பிலமொன்றாமே. 12

முன்றுதாரம்.

ரழின்கோள் செவ்வாயரவுடன் மறைந்தேயிருந்திடச் சொந்தவி
தனில்—தாழ்விலாகியிரிற் சந்திரன்மாந்தி தரித்திடப் புகரு
ன்குருவும்—வாழ்வுமால் வீட்டில் மதிக்கிரண்டாக வந்திடச்
சேயையு மொன்பான்—ஆளவேநோக்கில் மனைவி முன்றாகும்
அரிவைய ரனேகமரம்போகம். 13

இரண்டுதாரம்.

சிலையிலே முடையோன்மாலும் நின்றிடப் புகர்வீடேக
மலைவிலா வாகக்கோனேழில் வந்திட மாந்திபாற்க
சிலையு றும் பாவர்செவ்வாய் சேர்ந்திட மதிக்கேழாற்கில்
குலையுறுங் களத்திரங்கள் குறித்தன ரிரண்டாய்ச்சேரும். 14

ஒருதாரம் தாரவாழ்வு.

அஞ்சினுக் குடையோன்றானும் மஞ்சய் சஞ்சிற்றோன்ற
வஞ்சிய ரில்லம்தன்னில் மதியுமே தனிக்கவக்கோள்
குஞ்சாத் துடனே புந்தி குருவுடன் சேர்வதாக
வஞ்சிய ரொன்றேயாகும் வாவர வதிகவாழ்வாம். 15

வேறு

ரழினுக் குடையோன்றஞ்சி னீருந்திட வதற்குநாதன்
வாழ்வுட னுச்சமாட்சி மறைவிலா திருப்பானாகில்

சூழ்விதிப் படியேதாரந் துணியுட னேகமாகும்
தாழ்வுட னக்கோள்தானும் சட்டாட்டம் பகைநீசத்தால். 16

தாரதோஷம்.

புகருடன் திக்கோள்மேவ பொருந்தவேடழித்தோன் றன்னை
பகர் சனி பார்வையாகப் பாவக்கோள் முன்பின்நின்றால்
சுகர்மொழி மனைவிரெண்டைத் துணியுடன் துலைப்பானென்றும்
புகருடன் சுபர்கள்சேர்ந்தால் பொருந்திடும்தொத்தொன்றோதே.

ஒரே தாரம்.

சூரியனே மேற்குகித் தோன்றிடமால் வீடாக
சீருமக் கோளன்றானும் சரியொடு மறைவதாக
கருயிர் தனக்கோரோழில் கோள்பரி புகர்வந்துற்றால்
சீருடன் நாலோன்வந்தால் சேர்ந்திடும் தாரமொன்றே. 18

வேறு

மந்தனும் கேதும்எழில் வந்திட வதற்குநாதன்
விந்தையா யருணன்வீட்டில் விளங்கிடப் பரம்போடுற்றால்
தந்திடு மிண்டோனசுங்கன் சாரிடம் சிவீடானால்
வந்திடு மனைவிரெண்டில் மாய்ந்திடு மொன்றேயாகும். 19

வேறு

மதிமக னோடுசுங்கன் மந்தன்வீடதனிற் சேர
சதியுட னக்கோள்தானும் தனித்திட அட்டமத்தில்
விதியுடன் பூமன்றானும் விளங்கியே ழிடத்தில்சேர்ந்த
பக்திதனி லுதிக்கும்சேய்க்குப் பகரலாமனைவி யேகம 20

வேகுதாரம்.

எழினுக் குடையோனெட்டி லிருந்திட நீசமாக
வாழவே புகர்சேய்பாம்பு வந்திட வதனிலாக
தாழ்வுட னுதிக்கும்சேய்க்குத் தாரம்வந்துற்றதெல்லாம்
ஊள்விதிப் படியால்நாச முறைத்தனர் கெணிதனாலோர். 21

நான்குதாரம்.

அஞ்சிலே மெட்டில் தீக்கோ ளமர்ந்திடச் சுபர்களோடு
விஞ்சையாய்ப் புகர்மால்நீசம் விளங்கிடும் சாதகர்க்கு
வஞ்சியர் நாலையாகும் வந்திடும் நாசமுன்று
மிஞ்சவே ஒன்றுவாரும் விதித்தன நிறைவன்வந்தால்.

22

இரண்டேதாரம்.

ஏழினுக் குடையோனேழி விருந்திட மால்பாடுநாடு
தாழ்வுட னுயிர்க்கொண்டில் சனிதனித் திடுமேயானால்
வாழ்வுடன் பிறக்குஞ்சேய்க்கு வந்திடு மிரண்டுதாரம்
ஏழினேன் திசையில்சேரும் மியல்புட நாசமாதே.

23

வேறு

மாதவர் மொழியென்றே தேவந்திடும் சாதகர்க்கு
வேதமா மிருபத்தாரில் விதித்தனர் மனைவிராசம்
நீதமா யொன்றுவாரும் நிகழ்வய திருப்பத்தெட்டுள்
ஒதிடு மனைவிவெய்யோன் ஒளிர்மதி நிறமென்றேதே.

24

வேறு

ஏழினுக்குடையோன் காரியோடேகி யிருந்திட வுதையகேந்தி
சாதகில்— தாள்வுடன்தனில் மாந்தியும்வருக சற்குருவெட்டினிற்
றரித்தால்— வாழ்வுடன் பிறக்கும் சேயவன்றனக்கு வகுத்தனர்
மங்கையரிருவர்— குழவிதிப்படியா லொன்றுமாய்ந் திடு ம ர ம்
தொகுத்தனர் சாதகன்றனக்கே.

25

களத்திரத்தா லின்பதுன்பம்.

ஏழினுக் குடையோனாட்சி யிருந்திட அவம்சேர்ந்தால்
பாழ்பட ஒழியும்செல்வம் பகரலா மனைவியாலே
தாழ்விலா தனவானுவான் சாற்றினார் முப்பத்தேழில்
ஊள்விதிப் படியேதார முணர்ந்திகை யுரைத்தார்மேலோர்.

26

வேறு

எழினுக்குடையோன் பருதிமாலுடனே யிருந்திடமறைந்திட
மாகில்--தாழ்வுடனேழில் வெள்ளிவந்தேகித் தனித்திட முன்
பினும் பவராய்--வாழ்வுடனுயிடுக் கிரண்டினிற்கருக் கேள்
வந்திடவெட்டின்கோளேழிற்--சூழறப்பிறந்த சாதகன்றனக்கு
ககமிலாத் தாரம்வந்தொழியும். 27

வேறு

எழினுக்குடையோன் புகராய்த்தோன்றி யிரவிமால் தேதுட
னிருக்க--தாழ்வுடன்வெள்ளி நீசவிடதனிற் றனித்திடப்பிறந்த
சாதகர்க்கே--ஊழ்வினைப்படியே வபதுமே யிருபத்தொன்றினில்
தாரம்வந்ததவும்--சூழறவிதியா லன்னிபந்தன்னில் சுந்தம
மனைவி வந்திடமே. 28

ஒரேதாரம்

எழினுக்குடையோன் புகருடன்குடி யிருந்திட வளருகேந்தி
மாய்--சூழறவிதியா விரண்டஞ்சேழதனிற் தோன்றிடப் பாவந்
வந்திடமால்--வாழ்வுடன்மாலோன் கிசைகளில்மறையோன் வந்
திடு முணினின்றாரம்--ஊழ்வினைப்படியே யேதமாமனைவி யுரைத்
தனர் சாதகன்றனக்கே. 29

இரண்டுதாரம்.

எழினுக்குடையோனேழிவிருந்திடப் பவரவீடாக
வாழ்வுடன் புகர்மரல்கேது வருமிட மறையாதாகில்
தாழ்வுடன் இசைக்கும்செய்க்குத் தாரமுமிரண்டேயாகும்
ஊழ்வினைப்படியேயான யுரைத்தனர் சாதகர்க்கே. 30

கோறு.

எழினுன் மால்வீடேகி யிருந்திடப் புகர்பாம்போடு
தாழ்வுடன் இரண்டேழஞ்சில் தனித்திடப் பாவர்வந்தால்
வாழ்வுடன் தோன்றும்கேய்க்கு வகுத்தனர் மனைவிரெண்டாம்
ஊழ்விதி யிதுவேயென்று முறைத்தனர் சாதகர்க்கே. 31

69100

வேறு

ஏழினுக்குடையோன் காரிபாம்போடே இருந்திட வுதயசேந்தி
ரத்தில்—வாழ்வுடன் புகரும் பரிதியுமாலும் மறைந்திட மந்திரி
விடால்—தாழ்வுட னுதிக்கும் சாதகன்னைக்கு சதிருடன் தர
மிரண்டாம்—ஊழ்விதிப்படியே யிருவருமொன்று வந்துவாழ்ந்
திடுவரைன் துரையே. 32

ஏழினுக் குடையோனோடே இரவியும் பாய்புமரக
தாள்வுடன் புகர்விடாகித் தரித்திட வக்கோள்தா னும்
வாழ்வுட னுயிர்க்கோறில் வந்திடும் சாதகர்க்கு
ஊழ்விதிப்படியேதா முறைத்தன் ரிருவர்மாதே 33

ஏழினோன் புகளோனாகி யிருந்திட வெட்டாறானால்
வாழ்வுட னிரண்டஞ்சேழில் வந்திடப் பலர்வந்துற்றால்
சூழற விதிபால்வந்து தோன்றிய சாதகர்க்கு
தாள்வுடன் மனைவிமூன்று சார்ந்திடும் தாணிமாதே. 34

ஏழினிற் கரியிந்த பரிவுடன்
தாழ்வே வரச் சற்குரு சுங்கனும்
வாழ்வே ஆரல் மதிமக னென்றதாப்
சூழ்வே ஒன்று தோன்றிடும் தாரமே. 35

இரண்டுதாரம்.

ஏழினோற்காரிதரித்திடவே மோனிருந்திட வுச்சமாச்சியினால்
வாழ்வுடன் வக்கோளுடன் புகரொன்றாய் வளர்ந்திடச் சுபமிலா
திடுகில்—சூழற விதியாற் பிறந்திடும்சேய்க்கு தோன்றிடும் தா
மமிரண்டாம்—ஊழ்விதிப்படியா ளிருபத்தேழோன்றில் உதவி
டுன் ஒன்றுமாய்ந்திடும். 36

ஒருதாரம்

ஏழினோன் மறையோடொன்று யிருந்திட மூன்றுரொட்டில்
தாழ்வுடன் புகர்மால்சேது சாரிடன் கரியிடுற்றால்
சூழற விதிபால்வந்து தோன்றிடும் சேய்க்குமங்கை
வாழ்வுட னென்றேயாக வகுத்தன ரிருபத்தாரில். 37

வெகுதாரம் தாராயின்பம்.

குருவுமே சேய்விடேக கொடியவன் குருவிடேக
பருதிதன் கிரகம்சுத்தம் பாவர்கள் முன்பின்னாக
சுருதியாய்ப் புகரும்சொந்தம் துணிவுடனில்லமாளுல்
வருநிதி யதிகமாகும் மனைவிய ரேகமாமே.

38

முன்றுதாரம்.

சந்திரன் புகர்சேயொன்றாய்ச் சாரிட மால்விடாகி
வந்திட வுயிர்க்கிரண்டாய் வாழ்ந்திட வேழோனாட்சி
சிந்தையாய்த தனிக்கும்சேய்க்குச் செப்பினர் மனைவிமுன்றும்
வந்தையாய் வருமென்றோதி விதித்தனர் தாணிமாதே.

39

தனிக்கும்தாரம் துஞ்சும்.

சந்திரனும் புகருடனே வுயிருக்கேழில் தரித்திடவெ அநர்க்
குடையோன் மறைந்தநீசம்—வந்திடவே கொடிய பாவருட
னொன்றாக வந்திடும் சேயவன்றனக்கு மனைவிசேரும்—சிந்தை
புடன் புகர்நிசையில் மறையோனானில் சேருமவ னபகாரமுடிவி
லாகும்—சந்தரமாய்ப் பாரியவன் தனக்குமுந்தி துஞ்சிடமே தப்
பாதே கணிகம்கூரே.

40

முன்றுதாரமுந் தோஷம்.

ஏழினுக்குடையோன் புகர்கரிபாம்போ டேகியேம்மைந்திடவரு
மால்—வாழ்வுடனேனில் மதிசுருவெய்யோன் வந்திடமுன்புபின்
சுத்தம்—தாழ்வுடன்றோன்றும் சாதகன்றனக்குசாற்றினார்மனைவி
முன்றாக—ஊழ்வினைப்படியே வருமென்றாலோ ருரைத்தனர்
முன்று மாய்ந்திடமே.

41

தாரமிக்கை.

ஏழின்கோள் கேதுடன் மாலுடனொன்றாகி யேகிடவே உயிர்
தனக்கு மறையவிக்கோள்—வாழ்வுடனே காரிபுடன் புகரும்
சேர்ந்து வளருமனை பஞ்சமமாய் தரிக்கவக்கோள்—தாழ்வுடனே

பாவருடன் பவர்களில்லம் தரித்திடவே தோன்றியசேய் தாணி
மீதில்—சூழவே யவன்றனக்கு மனைவிவாரார் சொல்லினர்க
ளாகமநூற் றொருத்துள்ளாரே. 42

ஏழினுள் கரியாய்காரி விடுதனி விருந்திட புதர்க்கொடிசேயும்
தாழ்வுட னாதனிற்குருவும் சார்ந்திடச் சாதகன்றனக்கு
சூழறவிதிபால் மனைவியாடுவொன்று தோன்றிடும் பொன்றிசை
முடிவில்—ஊழ்வினைப்படியே மனைவியாடுல்லாம் ஒழிந்திடும்ந்
திய முதலவர். 43

தாசமில்லை.

ஏழினுக் குடையோனாரி விருந்திட வேழோன்றானும்
வாழ்வுடன் கரிவிடேகி வந்திடப் புதர்க்கெட்டாக
சூழற விதியாற்குங்கன் தோன் றுயிர்க் குபயம்சேர்ந்தால்
தாழ்வுடன் தோன் றும்சேய்க்குத் தாசமேதோன்றாதென்னே. 44

இரண்டுதாசம்.

ஏழினுக் குடையோன்மால் தாய்த்தோன்றி யிருந்திடங் கேந்திர
மாக—வாழ்வுட னிக்கோருடன் புதர்க்கரிசேய் மறைவவன் கூடி
பொன்றாகி—தாழ்வுட னிக்கோள்மதிக்குக் கேந்திரமாய் தரித்
திடும் சாதகன்றனக்கு—சூழற விதியா விரண்டுதாசமதாய்த்
தொல்புவி மீதுவந்திடமே. 45

ஒசேதாசம்.

போகத்துக் குடையோன்பாவர் புதவிசண்டஞ்சொன்பானில்
நாகத்தோ டிருக்கவந்த நவிலுங்காசனும் சென்மம்
தாசொத்த கேந்திரத்தில் தனிச்சுவர் பாவமோடேல்
பாகொத்த மொனியாய்கேளாய் பகர்ந்திடு மேகதாசம். 46

பாரியாள் துர்மரணகாலம்.

ஒரெழிற் பாம்பிருக்க வட்டமத்திலாரலொரு சுபருங்கடாய்
விருந்திடுகிலவர்க்கு—வீருயிற்பாவர் தனித்திடுவரோயாகில் வில்

கடக மிதுனதுலை மீனமதிற்றேன்றில்—சீரால் திசையதனில்
பாரியர் துர்மரணம் சேருவகண்ணுள் குளமாறறலதுகூபம்—
பாரிய வுரைத்தனன்யான் வேதநூலாலே பனிகொடுக்குந் தப்
பரது பராதனத்தானே.

47

ஒரோதாரம்.

மந்தனோடுபுந்தி பாணுமர்கநாலில் சேர்ந்திட
வீந்தை யவர்க்கோறில் வெள்ளியுச்ச மாகவே
வந்ததுன்பம் வினைகளோடு மனைவியேக முரைசெய்தார்
அந்தியான வயதுசொல்ல அஞ்சுபத்திராலிலே.

48

வேறுயோகம்.

பொன்னவ னோடுவெள்ளி பொருந்திட வதற்குநாலில்
அன்னமா யருக்கன்சேயு மமர்ந்திட விருப்பதானால்
இன்னிலத் தவர்க்குத்தாரமேகமா மென்றுசாற்று
சொன்னது கோளானுவன் தோகையாலே யோகம்.

49

பீர்த்தாரம்.

இடபத்துக்குலையோனோடே இருந்திடக் கேதுவெய்யோன்
தடவுடன் கரியும்சேயும் சராவே யிருப்பதானால்
நடமுடன் கருமஞ்சொல்ல நவின்றனர் சாதகர்க்கு
இடமுடன் அஞ்சுதாரம் செப்பினார் கணிதநூலோர்.

50

வேறு

மேடலக்கினத்தில் மதியுமேதோன்ற விளங்கிடமார்தியும்பவரும்
நாடிடக்கரிய மவர்க்குமேபின்னால் நாலிரண்டஞ்சிலேசுத்தங்
கூடிடவவருக் கிரண்டிலேசுங்கன் கொடியவர் சேயுடனிருந்தால்
ஒடிடுந்தார மிரண்டுமேயென்றருயிர்வுடன்முன்றுமேஉகவும். 51

இரண்டதாரம்.

சென்மலக்கினத்தில் தினகான்மாலும் சேர்ந்திட ஒன்றுநான்
கேழில்—தன்மமாங் குளிகள் திங்களினோடு சார்ந்திட நடப்பதா

யிருந்தால்—வன்மையாம்ரோகம் களத்திரமிரண்டு வயதுமுன்
 றெட்டிலே கருமம்—நன்மையாய்முடிக்கு மிதுதவராத நவின்
 றனர் பெரியவர்தாம்மே. 52

வேறு.

மதியுடன் பாவர்சேர வளருகேந்திரத்தில் மந்தன்
 விதிமுறை தவருமாலும் விளங்கிடப் பிதிர்தானத்தில்
 சதியுட னிருக்காலில் சார்ந்திட அரவமேழில்
 கதியுட னிருப்பாராகில் களரினார் கெணிதநூலோர். 53

வேறு.

கெணிதநூற்படி கேசரியோகங்கிட்டும்
 வனிதைய ரவர்க்கிரண்டு வந்திடும் பதின்முன் றஞ்சில்
 கெணிதமா யொழியுஞ்சொன்னேன் கேடுவந் ததுவும்ப்பால்
 பணிதமா யவர்க்குத்தாரம் பான்மையா மிருபத்தஞ்சில். 54

வேறு.

ஆறினுக் குடையோனுச்ச மவனுடன்கொடியோன் சேர்ந்தால்
 நேரிழை தனக்குரோகம் நினைவுசஞ்சலமே உண்டாம்
 ஈரிலாத் தனமேசேத மிடுக்கமே யுடையோனப்பால்
 நேரிழை யாலேதீரும் நிலமகன் தோஷந்தானே. 55

வேறு.

மீனலக் கினமேதோன்ற விளங்கிய குருவும்நர்வில்
 ஆனதோர் சனியுமஞ்சி லவர்க்குப்பின் மாலாய்தோன்றப்
 பாணுவம்சேயுமேழிற் பற்கவன் கேதுமெட்டாம்
 மானிலம் பிறந்தசேய்க்கு மனையிய ரெண்டேயாகும், 56

புந்தியும் நீசமாகப் புதருமே சேய்விடானால்
 வந்தது தாமெல்லா மாய்ந்திடு மென்றார்மேலோர்
 கொந்தன முடிக்குமங்கை கோதையால் தனமும்சேதம்
 விந்தையாய் உரைத்தார்தாமும் விதமுடன் கணிதநூலால், 57

மங்கையால் செல்வம்.

மங்கைதானத்திற் பாம்பு மந்தனும் சேயும்சேர்ந்தால்
சங்கையா யுரைக்கலாகும் தாரத்துக் கனிவுண்டாகும்
பங்கமா யுரைத்தார் மேலோர் பாம்புமே தனிப்பாராகில்
மங்கையாற் செல்வமுண்டாம் மனைவிக்கு ரோகம்கூட்டும். 58

ஒரேதாரம்.

ஏழினோன் மதிவீடேகி யிருந்திட வுயிரினோடு
வாழ்வுட னேழோன்றன்னை வருங்குரு நோக்குமாகிற்
குமுற விதியால்நாலோன் தோன்றிய தனத்திற்குராம்
ஊழ்விதிப் படியாற்சேரு முரைத்தன ரோகமாகே. 59

காரிசேய்பொன் னும் காரகனுடனே கதிரவன் வீட்டினில்மறைய
கூறுமா யேழோன் பவருடன்கூடிக் குருகியே உதயகேந்திரமாய்
சீருடன்தோன் றும்சாதகன்றனக்குசெப்பினர்மனைவிமூன் றுடனும்
விரியமாக வந்திடமனைவி விதித்தனர் மூன்றும் துஞ்சிடமே. 60

ஒரேதாரம்.

ஏழினுக்குடையோன் செவ்வாய்ப்பிணங்கிடு மூன்றோன்கேதும்
வாழ்வுட னுயிர்க்கொன்பானில் வந்திட மால்வீடேகி
தாழ்விலாச் சங்கன்மாலும் தாணியில் மறைவதானால்
ஊழ்விதிப் படியாற்றாரம் உரைத்தனர் ஒன்றேயாகும். 61

பரதாரகமனன்.

கூறியவேழோன்சங்கன் குருகிய வீராரோ னும்
பாருயிர் தனக்கேழாகிப் பதிந்திடப் பிறந்தசேய்க்கு
பாரினிற் பாரிசேரூள் பதிந்திடு மனேகம்பேரை
சாருவன் மனைவியோடு சார்ந்திடா னொருகாலத்தும். 62

களத்திரமாணம்.

ஏழினிற் சிகியுமிருத்திட வந்தவேழினோன் குரியனிடமாய்
தாழ்வுடன் மூன்றாரேட்டி மீருநிர்சாருவா ளாகிலுமாதே

வாழ்மிரோன்பான் வயதின்மேல் மணத்தைவருத்திடுந் திவ்விய
மாதா - சூழ்வினை முப்பத்தஞ்சின்மேல் மாதாதுஞ்சிடுமென்றனந்
திருமாய். 63

மனைவி சுகமில்லாள்.

தாழ்வினா லேழிற்காரியும் சுதியும்தகைமைசேர் தாணிதன்னுட
னே—நீன்குழ விருளைப்பழித்திடுமாதே நிறைந்த சற்குருவுடன்
சுங்கன்—வாழ்வுடனூல் மதிமகனென்றாய் வந்திடச் சாதகன்
றனக்கே—சுமுறவிதியால் மனைவியொன்றிருந்துஞ் சுகமிலே
யென்றுதானேதே. 64

மூன்றுதாரம்.

மதிமகனேமோன் கதிருடன்குடி வருமுயிர் மீனமாய்மருவ
வியுடன்சுங்கன் சேயுமத்துடனே விளங்கிடமதிக்கு அட்டமாய்
சுதியுடனுயிருக்கிரண்டுமெந்தேழிற்காரந்திடக்காரிநோக்குற்ற
பதியுடன் னோன்றும் சாதகன் றனக்கு பாவையர் மூன்றெனவரை
யேல். 65

பிதூர் பாவகம்.

கொடியிலா வைந்திராசிக் குடையவன் சுபக்கோளாக
கடிதினான் மிக்கவெய்யோன் கலந்திடச் சுபர்களோடு
விடுதியா மைந்துதன்னின் மேலுலோர் சுபர்களாகிற்
றுடியினு லிவன்றந்தைக்குச் சுகமெனச் சொல்லலாமே. 1

சொல்லுமைந் துடையகோளுஞ் குரியன் றுனுமிக்காய்
வேல்லுமபா மாவதாங்க மேறிட வில்லையாகிற்
சொல்லுவ துச்சமாஷி யங்கிசஞ் சேர்கின்றனு
மல்லுது புயத்தான்றந்தை வலியதீர்க்காயுள்தானே. 2

வலியவைந் துடையகோளு மந்தவா தித்தன்று னுங்
கொலுவிருப்பது வெவ்வேறே கொரோர் சாங்கமேறக்
கலியெனுங் குளிகன்காரி தன்னோடு கலந்துகின்றான்
மெலிவுறத் தந்தைசாவா மெய்யென விளம்பலாமே. 3

இவனுடன் பத்தைத்தாங் கோளிருவருமொன்றாய்க்கடி
மவுனமா மெடடராய்மற்ற லக்கினத்தின்கோளுங்
தவிறிடாய் பிலமதானுற் றாய்வயிற் றுதிக்குமுன்னம்
புவனோற் றந்தைதசாவாம் புகலலாம் பூவின்மாதே.

4

சூரியர் கைந்தெட்டொன்பான் சுபர்நிற் றவதனுக்குள்ளோர்
சீரிய கேர்த்திரகோணஞ் சென்றுரிற் பிதாவுக்கேதான்
பாரினில் தனமுஞ்செல்வம் பண்புந்தீர்க்காடி ஞண்டா
மேரிசை பொன்மால்வெள்ளி தலம்பெரி விராசயோகம்.

5

கதிரவர்க் கிரண்டின்பன்னி ரெண்டினின் மந்தனிற் க
மதிதனக் கிரண்டிந்பன்னி ரெண்டினின் மந்தனிற் க
ககிர்குசன் சுடிமற்றுங் காரிசந்திர னுங்குட
அதிபஞர் தந்தைதாய்க்கு மரிட்டங்க ளாழைவரூலோர்.

6

கதிரவ னேந்திளுதன் கன்பகை நீசவம்சம்
சகிரோடு மேறிவாழ்ச் சனியொடு சூளிகன்றானும்
அதிபல வினமாக வன்னவ னிருந்துவாழ்ந்தாற்
பதியினில் வாழுந்தந்தை பாகதியடைந்து போவான்.

7

சூரிய னேந்திளுதன் சுகமொடு பர்வதாங்கம்
காரிய மாகவேறக் கண்டிட வல்லாலுச்சன்
சீரிய வாட்சியம் சந்திடமுட னேறிநின்றால்
பாரினிற் றந்தைதீர்க்க வாயுளாற் பரிந்துவாழ்வான்.

8

தாயெனுங் குருவுஞ்சங்கன் சாதகற் கொன்பதாகில்
சேயுடைத் தந்தையரசா ரியனெனச் செப்பலாகும்
தூய்மதி வெள்ளிபுந்தி தேரய்குவ தொன்பதாகில்
ஆயவற் றந்தையானுற் கிரண்டுதாங்களாமே.

9

விதித்திடும் கோட்கள்பாவர் மேலியொன் பதிலேநிற்கக்
சதித்திடும் செல்வக்கோளும் கதிரோடொன் பானின்கோளும்

உதித்திட ஆறெட்டர ரெப்பிலாக் கொடியோர்நோக்கில்
கெதிக்கிவன் றந்தையந்தியம் கிடைப்பதாகாதென்பாரே. 10

உரைக்குமேல் வெள்ளியிந்து உற்றநான் குடையகோட்போய்
நிரைக்கவா ரெட்டரறி நியிலே மரணந்தந்தை
புரைக்குமெந்துடையோடுன்பான் போகக்கேந்திர திரிகோணம்
திச்சபர் கூடநோக்கத் தந்தைக்கு பகற்சாவாமே. 11

பதிபெறு பிதாசாசிக்கு பன்னிரண்டா மிடமதாக
ததிபதி ருசிக்கேழுன் ருமிட மாகவந்தோன்
சகிருடன் தூரதேசந் தன்னிலே யிருந்துகொண்டே
பிதிருடைக் கண்மம்செய்வன் பிதைறுதற் பேதைமாதே. 12

நத்திய பிதாவின்ஜன்ம ராசிக்கோ ரெட்டதாக
சத்துரு ராசிதன்னிற் தனபனே பிறக்குமேனு
முத்தமம் பிதாவின்ஜன்ம முற்றநாள் பிறகுமேனு
மத்தடங் கண்ணினுளே வளர்பிதா வரிட்டந்தானே. 13

நாராறிற் சனியும்பா னு மிக்கதேய் மதியேழாகில்
லாராயுற் தந்தைக்கேதா னன்றைக்கே மாணமெய்தும்
சீராருஞ் சுபர்கன்பாற்கில் செப்பமுன் றுண்டிற்கண்டம்
காராரும் குழலாய்க்களாய் கணிதநூ லியற்கையீதே. 14

அலரிபைச் சனிசேய்பாற்க அல்லது கூடிநிற்க
இலகிய சுபர்பாராறேல் வந்தவின் பாட்டன் கண்டம்
பலவிடக் கடிக்கையோடே பாணுவஞ் சுங்கன்நிற்கில்
குலவிப பீதுர்கண்டந்தான் கூறினர் கணிதநூலோர். 15

பொருதெழுங் கதிரோன் வெள்ளி பொருந்தியொன்பதிலே நின்
றுற—செருவுறு வேந்தராலே தெண்டனைப் படுவன்றிக்கண்
றகுமதி செவ்வாய்புத்தி சார்வதொன் பதினேயானுன்
மருமலர்க் குழலினுளே ம்னது சஞ்சலத்தனுமே. 16

பெண்களின் ருதுகால நிர்ணயம்.

பூப்புறு மதிபெண்டமக் குபசயமன்றிப் புலலுங்
கோப்புறு மதினயச்செவ்வாய் கூடிநோக்கிடிற் கொர்ப்பம்
வாய்புறு மகிழ்ணனினபம் முபசெய மதியைநற்கோள்
காப்புறக் கர்ப்பமுண்டாம் காதலி மகிழ்ண னென்றா.

1

பெண்ணினின்ப நிலை.

மைதுன மேழைப்போல வந்திடு மிருகால் நாகால்
செய்திடுங் காலநற்கோள் சேநோக்கினி தாந்தீக்கோள்
மெய்திரு கலாபமுற்ற மதோதிரி மேற்கீழ்மாலும்
பெய்தகோ திருஷ்டிசால் வயதழ கணையம்பேசே.

2

கொர்ப்பமுண்டாகும் லக்ஷணம்.

பருதியிந்து புகர்வன்னி பாவர்தம தாங்கிஷமுறினும்
குருஷன்றிரிகோண திருட்டியுண்டார்குவிடையமகர்ப்பமுறும்
பிருகுத்திரோசக்கரலாற்ற பிறைசேய் சமன் காலபெற்பிசம
கருதும்பிச பலமிலையேற் சுண்ணிலார்த்தகு ததிர்பொருமே.

3

சசிக்கே யெனினுமுதயமது தனக்கே யெனினும் சுபயுதமாம்
வசிக்கும் திரிகோணம் சுகமேழ் தனமாற்பததிற் சுபாதிபன
கசிக் குந்தியாச கசமுடனிலாபந் கன்னில்நண்ணியிடில்
வசிக் குங்கதிர்வி கூலிதமுண்டேல் காபம் சுகிபாமெனவிளம்பே.

4

ஓசவிருச்சததேசாக்கா லுதயங்கதிர் பொன்மதிபாளும்
பேசுக்குமத்திலுக் குமெக்கால் பெண்ணுங்கதிர் பொன்விபரணும்
காசுரபுகாசேய்மதிசமனபெண்கதிர் பொன்னுபயவிபனிரண்டான
பூசம்புகர்சேய் மதியுபயஞ்சமன் பெண்ணிரட்டைப்புதனோக்கே

மின்னனுயுதயமின்றி விஷமமாய் விருகூதத்தன்னில
சுன்னுரில் புருடகுருந்துயதோர் சமவிருட்சம்
மன்னிடப் பெண்ணதாகும் வகுத்ததேநன் வலியாற்புந்தி

இந்துகதிருக்கும்மோச மெனி னுஞ்சனிமால் சமவிஷமம்
யந்ததென்னும் கதிர்சேயுக்கும் மோசத்து மதியுதயம்
தந்தவோசஞ்சமன் குசனோக்கெனி னும் மதிமால்சமன்னியன்சே
யுந்துமெனி னும் மதிசிதனோடுதய மோசமலியாமே. 7

சிதனிந்திரவி சேய்மால் பொன்னுதயமொற்றை சேரி னுமிந்
துதப்பஞ்சமனா நோக்கி னும் பொன்னுஜன்மா உதயமுக்குமமும்
மிதுனபோக முபயத்திலிவர் மேவுமுதயமால் தன்கா
வதைநோக்கிடு மேற்றிதயமாம் புதன்காலிரட்டையாமென்றே 8

கல்லங்கனமம் குசமஸ்த்தி ஜன்மஞ்சர்மஞ் சேதனங்கருதல்
பொலியுப்பிரசை யீரைந்தில் ஜனிக்குட்புகர்சேய் பொன்பருதி
நிலவுசனிமா லெழுச்சிமதி நெடியகதிரோன் சுபாசுபங்கன்
வலியால் மெலிவால் மொழிந்திடுக மாணையணைய கிழிமாதே. 9

உதயமைந்தொன்பான்புந்தி யுற்றுமற்றோர் வலியிலையேல்
வதனங்கால்கை துவயகுணம் மன்னுமிடப மதிபமா
முதிபசந்தி யாறியத்திற் நீக்கோள்கிற்கில் முகையதாம்
மதியைச்சுபர்நோக்கிபுற்சின்னான் கழிப்பின்வாக்கு வழங்கிடுமே. 10

புந்தியிருதசாங்கி சமதனிற் பூமன்சனி பல்லுடன்பிறக்கும்
இந்துகவர்க்கத்தேன்சனி சேயிந்தை நோக்குமெனிற்கூனும்
மந்தன் மதிசேய்நோக்கி யிடவரு மீனெழுமேல் முடவன்றான்
சந்திருடச மத்திற்பாவர் தம்மோ டிருப்பச்சன்னாமே 11

மகாங்கடைக்காற்றா னுதிப்ப மதிசன்கதிர் நோக்கிடக்குறளாம்
பகருமுதய சுதர்வமுந் திரோக்காணங்கள் பாவருற
விதலுமதிசன் கதிர்நோக்கிவீனஞ் சிரந்தோள்பாதமவைப்
புகுமற் கரணஞ்சேயுதமாய்ப் புகன்றார்நோக்கிற் சிரசிலையே. 12

இரவிசிங்கத்தெழில்வலக் கணிந்துசிங்கத் தெழிலிடக்கண்
ஆரியந்திரவியேழிலிருகண்ணமல் சுன்னோக்கி விலைபென்கத்
தெரியுபவியத்திற் கதிர்வலக்கண்டிங் ளிடக்கண்மககோணோக்
சுரியவாரும் நற்கோணோக்கறிப்பற்பா மாந்தன்னைன்றோ 13

தற்காலத்தின் மதிசகிதமிந்த சார்ந்த துவாசக்கால்
வறகாலியின் முன்னெண்ணியதி லீந்துவருநாள் மகப்பிறக்கும்
முற்காலத்தி ளிரவுபகல் முண்ணும்பாகை கலைதியதியதி
சொற்காலங்கள் நாழிகையும் மதியாலுணர்ந்துசொல்லுவே. 14

ஆச்சியாதிசெல்பம் மின்னவதா முதயம்பேரல்
பாச்சிய திரிபாந்திக்குப் பாணுவாற் சாராகிதியம்
ஏச்சருவாயில் வாஸ்துக் கேந்திரமதிக்காமென்றேல்
பூச்சணி குழலினாய்கேள் வலியிடைக்கோளொற்போற்றே 15

சளிசேண வில்லங்குசன் வெந்த வில்லஞ்சசிக்கு நவமனையாம்
தினநாதன்றான் மிகுத்த மாஞ்சேர்ந்த மனையால் சிற்பமனைப்
புணிதப்புக் சித்திரமனையாம் போன்னெற்றிடமாஞ் சிறந்த
மனையனைய வுதபாசிபர்த்த மணித்தாஞ்சேண் வீதிதிசை 16

கீழ்ததிசை முதல்தாகக் கிரியாதித்துவயந்திக்கு
வாழ்தரு முபயங்கோணம் வாஸ்துவன் போற்கிடக்கும்
காழ்சுதி திரிவாந்த கால்கள்மற்றது கிடக்கை
பூழறுதண்டதாகும் முபமுபயந்திக்கோணே 17

உதைபத்து நவாங்கிசேசன் சமனுமுடலிதென்பத்
திதந்தரு வலிபெருங்கோளாங்கதுபோலுந்தேகம்
மதியுறு நவாங்கிசத்தின் பதிநிறமாம் வர்னம்
உதயாதி சிரசேயாதி யுடனுறு மவ்யவங்கள் 18

தலைகண் காது நாசி கவுண் சாற்றமனாகம் வஸ்திரமாம்
மலைவில்கள் கபங்கிசம் வாசுபாகமார்பும் வயிறுந்தி
உலைவில் வஸ்த சிகந்தகுதமுருசாணு சங்கந்தாள்
வலனாருதபத்திரேக்காண வகையின் முன்றாய் கூறுகவே 19

இந்து நற்கோள் திருஷ்டிமனு வாழுசண் கொள் விரணமுறும்
பந்தனவாயுவர் தங்கள்வன் செவ்வாளாற்றீவிடததால்
இந்துசிறுமங்கு செல்பத்தாவிரவிதருவால் நாத்காலால்

கொடி சுத்தி ஜனனம்

பாம்பு தையத்தில் நிற்கப் பத்தினில் சாமிமேவிற்
தேம்பிக்கால் முன்னுய்த்தோன்றும் செய்பகைநிரத்தோன்
பாம்புர், ஆம்பரிவுடனே கூடி ஆனவர்க்கத்திலேதான்
பெருங் கொடியேதான் சுத்தி தரணியில் பிறக்குந்தானே 1

குறித்த லக்கனத்தில் ரு கு குளிகனும் கூடிநிற்கில், வெறித்த
லக்கனத்தோ னெட்டாமிடத்துடையவனுங்கூடி
செரிப்புருகரு ருசி திருகோணந்தன்னிலேற
பிறப்படுங் கொடியே சுத்திப் பிறந்திடுமென்று சொல்வாம் 2

ஆடு மாடரிமேல் சனி பாம்புசேய் நீவிமிரவி நிலவுரில்
பொன்னவன், கூடிடாமல்க் குழவி பிரந்திட சூடுமாலே
கழுத்தினில் தோன்றுமே

அஷ்டமத்தோனும் பாம்பும் லக்கனந்தன்னிலேற
திட்டமாய் பத்திவந்த சேய்கொடி சுத்தித்தோன்றும்
மிட்டமாய் சேயும் பாம்பும் இரண்டுமோர் ருசிதன்னில்
தொட்டிடவந்த சேய்க்கு தொப்புளும் பருத்துக்காணும் 3

கொர்ப்ப சித்திர லக்ஷணம்

பெற்றபுறதையந்தன்னில் பெருந்தவே செவ்வாய் நிற்கில்
சிப்பமாய் ஏழிலக்காரி சிறப்புடன் ருசுகூட, முற்பட
நிற்கப்பாவர் முர்க்கமாய்ப் பார்ப்பாராகில் கெற்பம்
விட்டு திக்குங்காலம் கொர்ப்பச் சித்திரமா மன்றே 4

பெத்த லக்கனத்தினுதன் பிலமுற மூன்றுராலுக்குத்தவர்
மதியைக்கூடி யொடுங்கி துர்த்தானமாகில்
சொத்தரு மாதா கெற்பத்துடனுயிர் சேர்வளன்றே
கத்தரிவுடைய மேன்மை கணிதத்தாலுரைக்கலுற்றார் 5

அலரியைச் சனிசேய்நோக்க அல்லது கூடி நிற்க
யிலகிய சுபர் பாராரோல் யேந்தவின் பிதூர்கண்டந்தான்

பலவிஷ றுகுவோடே பாணுவுந் தோன்றிநிற்க குலவிய
பாட்டன்தஞ்ச குணமது கூடலாமே.

6

குன்மரோகம்

சொல்லிய அஞ்சுக்கதிபன் தூர்த்தானந்தன்னிலேற
செல்லுமது பாவமத்தியஞ்சென்றிருக்க ஆறுடையோன்
மல்லுறவேதான். பாவனஞ்சினிலேழில் நிற்கில் கொல்லும்
யெமன்போல்வரும் குன்மம்ரோகம் பெருவன்

7

பிதார்வரிஷ்டம்

தபனந்தீயோரைக்கடி சரஸி தன்னிலேற நிபமலச்
சத்திரவிஷத்தால் ரெருப்பினால் பிதாவரிஷ்டம்
உபமுறுவியே செவ்வாய் ஒன் சனி பார்க்கில்பிள்ளை
யிபமெனத்தோன் றுமுன்னே யெழில் பிதாவரிஷ்டமாமே

8

சுகோதரதத்துடையவன்

சோதரத்தானத்தோனும் துய்யகாரகத்தினானும்
ஆதரவாகுஞ்சாமிக்காரெட்டுப்பன்னீரெண்டின்
மீதுருக்குளிகனேனும் மிசுமார்திபவனனேநிம்
சாதுரக்கடி ரோககில் சுகோதரம் தெத்தாய்ப்போவன்

9

பிரசவலக்ஷணம்.

லக்கனந்தன்னில் நாலிலிரண்டினில் பத்தி ராரில்
மிக்கதாய் நின்ற கோள்-களதனை ஸ்திரீயள்தொட்டான்
தக்கதாய் மந்தன்னிற்கில் அன்னிய பூநீயஞ்ஞடு.
சுக்கிரனிருந்து தோன்றில் சுமங்கலியென்று சொல்லே

10

ரேட்டைப்பிள்ளை ஜனனம்

செவ்வாய்தானிற்குமாகில் திரமிலானென்று சொல்ல
உபயமாய் பாம்பு நிற்கில் உடம்பினில் வடுவுண்டேக
நேயமாய் லக்கனநாதன் மதியுமே பாம்பு கூடில்
தாயமாய்ப்பார்க்க ரெட்டைப்பிள்ளையே ஜனனமாமே

மிருகசீர்ஷ மஞ்சருள்ளாள் புருஷன் சாந்தம் தராதலத்தில்
ஆதினாக்குப் பொல்லாள் அடுத்த புனர்பூசம், சோதனையாயி
மிகக் சுபங்கொடுக்கும் ஓதனுநர்
பூசமே சிக்குடையாள் பொன்னேகேளாயிலியம் பேசாதிருக்கும்
பிரந்தபிள்ளை

விச துறை பத்தாமசுதான் பலம் பெத்தான்
பூரத்து புத்திரனையத்தான் பொறுப்பத்தான்
உத்திரந்தான் மெத்த நயம் பெருகுமிக்க சம்பத்துண்டாம்
அஸ்தமே ருபவதிபாயிருப்பாள் சித்தினை நாள் சொல்லறிவு
சேரும்

நீசபங்குறையோகம்

நீசமான கோளிருந்த நெடியருசிக்கதிபன்னான்
பாசமாயிருந்த ருசி மன்னனுச்ச ருசியேன்
விசும் வெண்மதிக்கு நீசமேவினர்க்கு கேந்திரம்
மாசிலேயத்தில் நீசபங்கு ருசயோக மாகுமே

இதுவுமது

அறிய நீச நின்ற ருசிக்கதிபணிந் ருசியில்
தெரிய உச்சமாகுவோன் சிறந்தோற்றவீட்டில் மேவிட
துரியவன் உதயகேந்திரம் உற்றகோணற்றுற்றிடில்
பரிசில் நீச பங்குருசயோகமென்பர் பாவையே

இதுவுமது

உலவு நீச நின்ற ருசியுச்சநாதன் பதிக்கத்தான்
நிலையுள் கேந்திரமாகிலேன் நீசநின்ற வீட்டினான்
கலைமதிசுரு சேந்திரமாகக் கருதுமூர்த்தி மத்தியமம்
ஆனவர்க்கு மேவ நீசபங்கு ருசயோகமே
நீசமாய் வந்த கோளன் நின்றிடும் ருசினாதன் பாசமாய்
கேந்திரமேரில் நீச மும் பங்கமாகும் விசறுமதி பொன் சுந்தன்
விரும்பிடில் மிகவும் நன்றும் கூசியநீசம் நின்ற
ருசிக்கோளுச்சம் நன்றே.

நீசநின்ற ருசினாத னாட்சியுச்சமாகிடில்

நீசபங்கு ருசயோகம் நீதியாய் வெகிழ்த்தவே

ஆகிலம்புலிக்குக் கேந்திரம் ஆரியேயிருக்கில்தானே

தேசமெங்கும் ஆள்வனென்று செப்பினார்கள் திண்ணமே

யேதமில்லா நீசபங்க றுசயோக மென்பதனுக் கிசைந்தபல
 னெடுத்துக்கூறில்—வாதுசெயும் புலமையுளோன் பாக்கியசாலி
 வைபகத்தில் பூச்சியனும் வாகனேசன்—சாதூர்ய தூர்சனத்தன்
 அபலோர்தங்கள் தாரமதைப் புணர்பவனும் ராசனாவான்—ஆதி
 முத லாகவரு கணிதநூலோ ரனைவர்களு முறைத்ததென் றறி
 வாய்மாதே. 43

ஆரெட்டு பன்னிரெண்டி லுச்சநிற்க அவனை சத்துருஸ்தா
 னத் ததிபன்பார்க்க—கூரிட்ட நீசாங்கிஷத்தி லேர குணமிலாசத்
 துருவைக கூடினாலும்—நீருபத்த உச்சமதா யிருந்திட்டாலும்
 நேரிழையே உச்சபங்க நீசயோகம்—பெருத்த பலன்களெல்லாம்
 வெவ்வேறுக பிரித்துரைக்க வேணுமெனப்பேசினாரே. 44

ருஜயோகம்

அருள்தனங் கருமலாபத் ததிபரே மதிகருக்கேந்திரம்
 மருவியே ஒருவர்நிற்க வருமஞ்சக பரன்றென்னேக்குங்
 குருவநி பதியேயாகிற் குலவிய றுசயோகம்
 பருவமோர் பதினஞ்சின்மேற் பவித்திடும் யோகமுற்றும். 45

பாக்கியத் ததிபனங்கி ஷபதிரு ருவுடனேகூடித்
 தூக்கிய விாண்டில்நிற்கச் சொல்விரண் டொன்பதுக்கு
 பாக்கிய யிரைபொன்னுகில் அழகிய ருஜயோகம்
 நோக்கிய பதினைந்தின்மேல் நூறுண்டும் யோகமுள்ளோன். 46

கரியபாம்பிருந்தருசிக் தாவலனுச்சகோணம்
 பிரிவுராதிருக்கச்செவ்வாய் பிலத்திட ருஜயோகம்
 பரிவொடிபதினைந்தான பருவமேல் நூறுமட்டும்
 தெரிதருயோகமுள்ளோன்—றிருவுற்றவேற்கண்ணாளே. 47

உரமிகுறமுதிப்ப உச்சனேயுகந்து நிற்கச்
 சரமுதையத்திற்பொன்னோன் சார்வது றுசயோகம்
 பாவிபமிதின்பலன்றான் பதினைந்துவருஷத்தின் மேல்
 நிரவிய ஆயுள் மட்டும் நிலைபெருயோகமுள்ளோன். 48

நாலினுக்கிரைவனின்ற ருசினாயகனேபத்தில்
கோலியேறித்தச்சாமி யிவருடன்கூடவல்லால்
பாலிப்னொன்றுக்கொன்று பார்க்கினும் ருசயோகம்
வாலிபம்பதினறினமேல் வரும்போகம் ஆயுள்மட்டும்.

49

அருட்சாமிகேந்திரமாக அல்லது உச்சகைத்
தருக்கரன் பொன்னேபார்க்கில் கூறுஞ்சாமரை யோகந்தான்
துணிவுரு வெழுத்துவித்தை சோதிட சாஸ்திரங்கள்
அணிவிலா வித்தைபுள்ளோன் றர்மவானென்று மாமே.

50

உரமுறுசாமிலாப பாக்கியந்த னிலிருக்கச்
சரருசியுதையமாக ச்சாமரயோக மென்பார்
பாவருசாதிருசன் பாக்கிபவானு மாவான்
விரகசாகரத்தை வேலை விளங்கியகண்ணினோ.

51

துதிக்குமே லக்கனத்தி விரண்டுசுபர்நிற்க வன்றியேதா
னுதிக்குமே மொன்பான்பத்தி லுரையிற்சாமர யோகமாம்
மதித்திடும் சமர்த்தன்வித்தை வல்லன வாசாலனமே
பதித்திடும் ருசபூஜ்யன் பருவமோ ரெழுபதுள்ளோன்

52

அர்தணன் அங்கிஷபதியொடு ருசிக்கதிபன் னுச்சாங்கிஷமாக
சொந்தல்கனத்தைவியாழமேபார்க்கில் சொல்லியசாமரயோகம்
வந்ததேசாதி பதிதனவானும் வாகனாதிபன் தனமுள்ளோன்
தந்ததீர்க் காயுவுடையவ னென்பாற் தாமரை மலமுகமயிலே.

53

பகருமுன்றிற் பன்னொன்றிற் பாவரிருக்கும் வல்லாது
நுகமையுடைய சுபரேனும் தானையிருக்க வுதையத்தோன்
ழிகவும் பிலக்கிலிங்கிதுவே மென்சாமரை யோகமெதன்பார்
நிகர்சோதிஷத்துவல்லவனும் நிறையும் பந்துக்கேச னென்பார்

54

கதிரோன்வர் கோத்தமமாக காணுஞ்சவாமி யுச்சமுற
புதிதாமஞ்சிற்பாக்கியத்தில் புதனையுளார் தங்கிருந்தா லு
முதையஞ்சரருசியுமாகி யுரைக்கும் நாலேழுக்குடையோர்
அதிகபலமாயிருந்தா லும் அதுசாமரையோகமு மென்பார்

55

மீரியசரமுதிப்ப வியத்தினிற் சாமிநிற்க
 பூறுவபக்கமாக பொன்னன் கேந்திரிக்கிலேனுங்
 கூரியதிரமுதிப்ப கூறுச்சஞ்சாமி யேய
 தேருலாபத்தோனொன்பான் சேரிற் சாமரையோகமுமே. 56

தேனேநிறைந்தமதியாக த்திவாவிற் பிரக்கச் சாமியுச்சந்
 தானேயிருக்கலக்கனத்திற் சாற்றுங்கோள் கணிருந்தாலு
 முனோர்புரவி புகிரவி யொன்றுக்கொன்று கேந்திரிக்க
 மானே கூடியிருந்தாலும வருஞ்சாமரை யோகந்தானே. 57

அயஞ்செயநா லுச்ச முறவதற்கு கேந்திரத் திருந்தகொட்டை
 யங்குமுதைய கேந்திரமாய்ச் சாமி யொன்பானி வீருந்தாலும்
 நயங்கொள்பத்தோன் சரமாக நாலுக்குடையோ னேழில்நிற்க
 வியங்குஞ்சாமி சராங்கிஷத்தி வீருக்கிலேனுஞ் சாமரையே. 58

பூமியில்ஜனனமான பிள்ளைக்காட் த்தீர்க்காயித்து
 மாமெனநினைத்துச் சொல்வதரிதம்மா அயனாலாகுந்தீமையால்
 பிதாமா தாக்கள் செய்திடும் பாவத்தாலும்
 வாமெனஜனித்தோன் றோஷசங்கையால் மரணமாமே. 60

தாயார்கள் செய்தபாவஞ்சார்ந்து நாலாண்டில்சாவாம்
 தூயயேழெட்டில்சாவுந் தோன்றிட தகப்பன் பாவ
 மாய்பனி ரெண்டில்சாவு ஆமென அன்றோன் முன்னாள்
 திமைகள்செய்தபாவம் தீர்ப்பது ஜெகத்திலவந்தே. 61

எட்டாம் பாவம்.

எட்டினில் குணங்கள் தன்னை யியல்புட னுரைக்கவேண்டி
 அட்டம் மென்றுபேரா மாயுளின் வலுமைதீர்க்கம்
 மிட்டமா யுரைக்கவற்பா யித்துடன ரிஷ்டமெல்லாம்
 திட்டமாப் மரணம்தானுந் திடம்படச் செப்பலுற்றே. 1

அட்டமத் ததிபன்பன்னிரண்டினி லாரில்வந்து
 திட்டமாய் பரவர்கூடிச் சேர்ந்திட அற்பாயித்தான்
 னிட்டலக் கனத்தினுதன் றன்னொடு மெட்டிற்கோளன்
 திட்டமா யுரைக்கவாயுள் தீர்க்கமாம் திருந்தச்செப்பே. 2

பத்தினுக் குடையோனெட்டின் பதியனும் லக்கனாதன்
 னித்தனை பேருங்கடிக் கேந்திர லக்கனத்திலேறப்
 பெத்திடத் தீர்க்கவாயுள் பேசியவக்கோள் மந்தன்
 அத்தனை கோழுமீன மாயிடவற்பா யித்தாம்

3

கன்மத்தான் ஜென்மநாதன் கருதிய வெட்டிற்கோளன்
 தன்மத்தாற் பிலமாய்தீர்க்க வாயுள்ளான் சதிரூபல்லால்
 வன்மத்தா விரண்டு கோட்கள் வலுமையால் மத்திபவாயுள்
 னுன்மன் னொருவன்றன்ன லுரைக்கலா மற்பாயித்தான்.

4

சொன்னயிம் மூன்றுகோழும் சோர்பில கீனமானால்
 பன்னிரண்டு வயதுக்குள்ளே பாலகன் மரணஞ்சொல்லே
 யின்னமே லெட்டிற்கோழ னிருந்திடு மிராகிரன்றாய்
 யன்னவ னுடனேநற்கோ ளிருந்திடத் தீர்க்காயித்தாம்.

5

பாவராசியிலே யட்ட மாதிபன் பதியப்பாவர்
 மேவிடக் கூடிவாழ விரையவா ரெட்டிராரில்
 தாவிட வற்பாயித்தான் றரணியில்ச் சங்கைமுன்னே
 யரவியை பெருளாய் நம்பலாடுமோ வவ்வைநாடே.

6

அறிவுடன்லக்க நாதன்னாரீரா ரெட்டி லல்லால்
 பரிவுடனெட்டிற் கோழன்பேசிய தலத்திற்பாவர்
 குறிப்புடன் கூடப்பார்க்கக்கொடு நீசத்தமுனக் கோழின்
 னுருபகை ராசியாகில் லுடங்கவேயற்பா யித்தாள்.

7

அட்டமாதிபனும் லக்கனாதனு முச்சமாகச்
 சட்டமாயேறவல்லால் கேந்திரதிரி கோணந் தன்னில்
 திட்டமாய் தீர்க்காயித்தான் திவ்விய கோள்களாகி
 முட்டவே தீர்க்காயித்தாய் மொழிவது சுகியமாவான்.

8

ஜென்மவா னட்டமாதி பத்திரிகோண கேந்திரம்
 தன்மையாய் பிலவானாக நாடிடத் தீர்க்காயித்தான்
 தன்மலக்கனத்தில் மூன்றாநானங்கள் தன்னில் கோள்கள்
 ளன்பொடு நற்கோள்பார்க்க ஆயுள் தீர்க்கிகா ரோக்கியம்.

9

அட்டமாதி பனீரா ரெட்டினி லாரிலாக
சட்டமாய்-வர்திசையபகாரந்தன்னிலே மரணஞ் சொல்லது
திட்டமாய்ச் சனியினன்வாழும் ராசிக்கோள் திசையிலேனும்
யெட்டின் கோளபகாரத்தி வியல்பொடு மரணஞ்சொல்லே, 10

செப்பிய அட்டமாதி திசையப காரத்தில்
ஒப்பிய அட்டமாதி பதியுடன் ஒதுங்கோள்கள்
தப்பிய திசையபகாரந் தன்னில் சாமான்யகாலம்
அப்பிலயீனமன் னோர்திசை யபகார மாக, 11

பன்னிரெண்டிலாரி லெட்டில் பதிய லெக்கனத்தினுதன்
தன்னொருருகு கேது சார்ந்திட திசையபகாரம்
ஜென்மமானெட்டில்நாதன் இவரோடு சேர்ந்த கேரள்கள்,
யன்னவர் திசையபகாரம் தன்னிலேயும் பாதியுண்டாம், 12

பத்தினுக் குடையோ நெட்டின் பதியுமிலக்கனத்தினுதன்
சத்திய மந்தனின்னோர் தனிவிவர் பிலயீனங்கள்
னொத்திடத் திசையபகார முள்ளநாள் மரணமுண்டாம்
மத்தனே குளிகன் ட்டவர்க்கமு மடவாப்பாரே, 13

எட்டினுக் குடையோனெட்டி லிருந்திடத் திசையபகாரந்
தொட்டிடச் சரீரமீது தோன்றிட வுபாதிசொல்ல
வட்டமா திபனுநன்றல திபிலவானே யானால்
சட்டமாய் சரீரவாதை சத்துமே யில்லைத்தானே, 14

ஜென்மகாலத்தின் லக்கன மதிபில யீனமானால்
வன்மலக் கனத்தினுதன் வாழ்ந்திடும் திசையிலேயும்
நன்மையி லெட்டில்கோழன் நடந்திடுந் திசையிலேயும்
வன்பிலங் கெட்டகாலம் சார்ந்திடு மதிகந்தானே, 15

ஜென்மவான் லக்கனாதி சேய்மதி பிலவானாகி
நன்மையா விவர்களுண் ணும் நடந்திடுந் திசைக்கப்பாரே
தன்மவா னட்டமாதி பதிசனி லக்கனத்தில்
வன்னமாய் திசையபகாரம் வந்திட மரணமாமே, 16

அட்டமாய் திபனுமில்லக் னுதனும் பிலமாயன்னோர்
ரிட்டமாய் கேந்திரகோண மேவிட யிவர்களோடு
திட்டமாய் வாழுங்கோள்கள் திசையபகாரமானால்
ரெட்டிய ரோகமல்லால் லுடனபவாத முண்டாம்.

17

சொன்ன லக்கனத்தினுதன் சுகமொடு பெட்டிற்கோளன்
பண்ணும்கேந் திரதிரிகோணம் பதிந்திட அட்டமத்தில்
உன்னிய கிரகமுண்ணும் முய்திசைசயபகாரத்தில்
யென்னவே யவமிருத்து தான்யிசைந் திட்டமெண்ணே.

18

எட்டினுக் குடையோன் லக்கனானே டெவனானலும்
மொட்டிய கிரகத்துக்கு வுயர்பில யீனமானால்
யிட்டதி காரத்தாலே யிவர்கிசை யபகாரத்தில்
விட்டப மிருத்துண்டாகு மென்னவும் விளம்பலாமே.

19

ஐந்துனுக் குடையோனோடே யடுத்திடுங் கிரகம்பார்த்து
வந்திடுங் கதிரைத்தள்ளி மத்தவர் திசையிலாலும்
விந்தைய மபகாரத்தில் விளைந்தவ மிருத்துண்டாமே
சந்தேகமில்லை மானே சதிரொடு கெணித்தத்தானே.

20

அஞ்சினுக் குடையோனோடுமழகு லக்கனத்தினுதன்
றஞ்சமா யெவரானலும் சார்திசை யபகாரத்தில்
கொஞ்சியமாதா தோன்றுநாள் குறித்த முன்னாள்
மிஞ்சிய வங்கவீரீனம் விளைத்திடு மிருத்துத்தானே.

21

கொஞ்சிய பிதூர்தானத்தின் கோழுமில்லக்கனத்தின் கோழும்
மிஞ்சியேகேந்திர கோணமடவுட னிருந்து வாழ்ந்தால்
மிஞ்சிய திசையபகாரம் விளைந்தவ மிருத்துண்டாகிற்
றுஞ்சவர் பெண்டிர்தானும் சுகமது மரணமாவாள்.

22

திருந்திய செவ்வாய்மந்தன் அந்தணன் திங்களாருகு
பொருந்திய அட்டமத்தில் போய்விடி யெவரானலும்
மிருந்திடும் நானுக்கப்பால் லெமன்கொடு போகும்நாழில்
வருந்திய அறிபாண்மையால் வந்திடு மரணந்தானே.

23

சந்திர னெட்டிலல்லால் சாருமட்டமத்தில் சாரப்
புந்தியுஞ் செவ்வாய்தானும் பொருந்தியே பத்திலேக
வந்திடுஞ் ஜாதகற்கு வருந்தியே வுடம்பில்வாழும்
கெந்தகம் கற்றுளை நாற்றங்குளர்புலால் மணமுந்தோன்றும். 24

எட்டினிற் பாவர்வந்து யேறிட வல்லால்பார்க்க
முட்டிய ரோகமெல்ல மோகமாய்த் தீர்க்கமாடும்
அட்டமந் தன்னிற்றற்கோ ளண்டிட வல்லால்பார்க்க
திட்டமாய் ரோகமில்லான் தினஞ்சுக வானஞ்செப்பே. 25

எட்டினுக் குடையோனெட்டி லிருந்திடத் தீர்க்காயித்தாம்
மிட்டலக் கனத்தினுதன் யேழினு மெட்டின்கோழன்
சட்டமா யாரிற்றேகோழன் றன்னெடு பன்னிரெண்டிற்
திட்டமா யிருக்கையுள் தீர்க்கமாய்த் திருந்தச் சொல்லே. 26

ஒன்பதாம் பாவம்,

அந்தணன் பாக்கியத்துக் கதிபனு மறிவதாக
வுந்தியதானம் நல்ல வருசப வற்கமாகத்
தந்தியசப ரெவான அல்லது சதிராய்ப்பார்க்க
வந்திடும் பாக்கியங்களல்லது யின்னஞ் சொல்லே. 1

பாக்கியத் ததிபன்றீச வத்தமனங்களாய்ப் பாவர்வாழ
நோக்கினுந் தனமில்லானுண்ணிய நலத்திற் பாவர்
தாக்கிய ஆட்சியுச்சம் சார்ந்திடச் சுபருங்கூட
வர்க்கமாய் பாக்கியங்க ளவனிடம் பிறியதாமே. 2

தந்தையானிடத்தில் பாக்கியத் ததினும் சாரநன்றும்
விந்தையால் சுபருங்கூடி விளக்கவே பாக்கியவானும்
ஐந்துனுக் குடையோனின் னோராட்சியாலுச்ச மாணல்
சேந்திருவண்ப மாதேதிற் பாக்கியவான் செப்பே. 3

பாக்கியத் ததிபனஞ்சின் பதியன லக்கினத்தினுத
னீக் கருங்கன்மந்தன்னில் நிகழ்பெற யுச்சமாட்சி
தாக்குமங் கிஷங்களேறிச் சார்ந்தினி திருக்குநாழில்
லாக்கமா ராஜயோகமவன் அனுபவிப்பா னுமே. 4

உரைத்திடும் நாலுபேரு முருபெல வான்களாகிச்
சரித்திமே தென்றோயோ சற்குணமாதே கேளாய்க்
கருத்தினால் சிவனைப்பூசை கையினால்பண்ணு பாக்யம்
மருத்திடு மரணமாகும்பரியந்தம் பலனைச் சொல்லே.

5

அய்யன் தானத்தைமிக்காய் அந்தணன் பார்த்து நின்றால்
துய்யரா சாக்கள்போற்றத் தோன்றிடும் வாகனாவான்
பய்யவே செவ்வாய்பார்க்கில் பவித்திடும் பூமிலாபம்
தையலே புந்திபார்க்கில் சார்ந்திடும் தனவானுமே.

6

அப்பன் தா னத்தைசுங்கன் அரிவொடு பார்த்துநின்றால்
செப்பமா யனைகம்பாக்யம் சேர்த்திடுமிச மானாவான்
இப்படி மதியோன்பார்க் கையல்வொடு சுபவானாவான்
ஒப்பரவுடனே நீண்டுபருத்திடும் உதடு நீலன்,

7

குருகதிர் மதியோன் தானும் கூடியித்தானம் பார்த்தால்
பரிபசுத் திரவியங்கள் பலிகிடும் வித்துவானும்
வருகதிர் வியாளஞ்செவ்வாய் பார்த்திட வாகனங்கள்
பெருகிடும் ரெத்தினங்கள் பெரும்படைக் கிசமானுமே:

8

சூரியன் புதனுக்கூடி சுகமுடன் தானம்பார்க்க
காரியவினோத வித்தை கனவித்தைக் கதிபனாவான்
சீறியவியாளம் சுங்கன் திங்களாதித்தனுமே பார்க்க
கூறியவதிக வித்தை வானெனக் கூறலாமே.

9

மந்தன் ஆதித்தன்பார்க்க வருகுணம் நல்லபுத்தி
சொந்தமாம் கிறுமமாதி பதியெனச் சொல்லவேணும்
சந்திரன் விபாழன்செவ்வாய் சதினொடு பார்த்துநின்றால்
இந்திரன் சுகவான்பெண்கள் இன்பமே யிணங்குவானே.

10

சந்திரன் புந்திபார்க்கத் தழுவனை மெத்தைகட்டில்
வந்திடும் வீட்டில்பெண்டிர் தன்னொடு வணக்கமானச்
சந்தர சுங்கன் திங்கள் சுகமொடு பாற்கச்சாண
செந்திரு வணையமாதேத் திரவியம் தேடச்சேரும்.

11

மன்னிய கதிரோன் செவ்வாய் மதியுடன் விரும்பிப்பார்க்க
வன்னிய தேசவாள்வு அறிவு நல்லுத்திரவாதி
பொன்னனும் புதனும் சுங்கன் தானுமே பொருந்தப்பார்க்க
மன்னவன் திகவித்து வானென வகுக்கலாமே.

12

நிருந்தவே கிரகமெல்லாம் சீருடன் பாக்கியத்தைப்
பொருந்தவே பார்க்க ராஜாப் பொருதிர வியத்தானென்ன
வருந்திய சுபரொன் பானில் வந்திட ராஜஜமான்யன்
நிருந்திடும் கிரகமெல்லாம் பாக்கிய மேறராஜா

13

சந்திரன் தந்தைதான் தரித்திடச் சனியும்புந்தி
விந்தையால் நோக்க மிக்காய் விழங்கு பூபதியா மென்க
வந்த தானத்திலுச்ச மாகியாய் கிரகமண்ட
முந்தவே சுபரேபார்க்க முதல்வனும் ராஜாவாவான்.

14

சூரியன் திங்கள் தானுந் துடர்ந்து பாக்கியத்திலேற
காரியத் திரவியவானுங் கண்ணினில் நோக்காடென்க
சீரிய செவ்வாயேறில் செப்பக்கேள் துக்கியாவான்
தேரில் வாழ் கதிரோன் கூடில் சேரிற் ராஜாப் பிரியவானும்.

15

திங்கள் சூரியன் வதத்தில் சேர்ந்திடத் திரளாய்க் கோள்கள்
பொங்கமா யேழிலேறப் பொருந்திய துக்கியாவான்
அங்கவருடனே பொன்னன் வழந்திடவையன் வாஞ்சை
சங்கையான் பிறந்தோன் தானே திரவியஞ் சமத்தாய்தேடும்.

16

சேய்க்கிர் திங்களோடு கூடியே நவத்தில் சேர்ந்தால்
தாய் தகப்பனுமேயில்லை பென்னவுஞ் சாத்தலாகும்
தூய்க்கிர் மதியோன் புந்தி சுபகுரு நவத்திற்தோன்ற
ஆயவனல்லா வாழு மாண வாகன முண்டாமே.

17

புகர்மதி கதிரோன்கூடி நவமதில் பொருந்தி நின்றால்
சகஸ்திரி யுடனேசண்டை துடங்கிய மனத்தனுவன்
பகலவ நீலன் திங்கள் பதிய வெள்ளாட்டி யாளோட்
டிகலொடு விரோதமாக யிருப்பவ னென்றுசொல்லே.

18

திருந்திய செவ்வாய் புந்திக்கிரொடு நவத்திற் சேர்த்தால்
பொருந்திய புலவனாகப் புனிதனிளிர்ந்து வாழ்வார்
அருந்தவர் விபறமேற அற்றனாக் கதிகவாஞ்சை
யிருந்த நல்லாமும் நன்றும் ஐயல்பொரு விதைவித்துண்டாம் 19

ஆதித்தன் செவ்வாய் சுங்கன் ஆன பாக்கியத்திலேற
வாதித்த விபாகனாகும் வாழ்த்திடுங் கோபியல்லால்
சூதொத்த முலையான்பெண்டிர் தன்னையுந் துடிக்கவைப்பான்
வேதித்த சனியாய்பெந்து விரோதமாம் தந்தைசாவாம். 20

அந்தணன் புந்தி வெய்யோனன் பொடுநவத்திலானால்
மந்திரி ராஜாமன்னன் வருந்திர வியவானென்க
விந்தையால் சனிபொன்பானில் மேவிடப் பாவியல்லால்
சொந்தமாய் வேசைக்காசை மோகன மென்றுசொல்லே 21

சங்கனாதித்தன் பொன்னன் சுகமொடு நவத்திற்றேதோன்ற
வங்கணப்பாத்தை மோகன் மருத்துவர் தீரவியத்தான்
சங்கையால் சனியும் வியாழன் கதிரொடு சேர்த்தால்சுல்லி
பொங்கமாய் வெய்யோன் சுங்கன் போகவே ராஜதண்டனை. 22

சந்திரன் செவ்வாய் புந்திதன்னொடு தந்தைதானம்
வந்திடப்பிறந்தபிள்ளை மனது சஞ்சலவானாகும்
அந்தணன் செவ்வாய் திங்களாகவே தெய்வத்தன்பன்
சந்தாமதியே சுங்கன் தோன்றநற் பெண்டான் துஞ்சம். 23

சந்திரன் சனி செவ்வாயும் சதிரொடு பாக்கியத்தில்
வந்திடப் புத்திரதோஷம் வாயினால் தாயார்சாவாம்
அந்தணன் செவ்வாய் புந்தியவர்களும் நவத்திலானால்
விந்தைசேர் குருவாய்மிக்காய் விளங்கவே தனவானுமே. 24

சந்தரசுசுங்கன் புந்தி மதியொடு நவத்தில்தோன்ற
தந்தையாமன்னுக்கன்பாய்த் தாரமே ரெண்டாமென்ன
புந்தி சந்திரனுமந்தன் புகழ்பாக்கியத்திலேற
அந்தாப்பா வியாவானல்லது விபாதனுமே. 25

மதியொடு குருவுஞ்சங்கன் மருவியே நவத்தில் வாழ்ந்தால்
சதுரனா மிராஜாவாவான் தப்பித் தில்லை மின்னே
கதிரொடு நீலன் றேயக்கலந்து பாக்கியத்தில்கண்டால்
அதிகமாய் நித்தியகன்ம மனுஷ்டான் மவன்பண்பாமே. 26

மந்தனுஞ் சங்கன்புந்தி மருவி பாக்கியத்தில்வாழ
மந்திரியா வான்பூமி பலிதமும் வழர்நெல்கோட்டை
அந்தணன் திங்கள் செவ்வாய் சாஸ்திரியவதானிபாவான்
புந்திபொன் தனவான் வித்துவானெனப் புகழோராஜன். 27

குருபுகர் மதியால்கூடி குணமொடு பாக்கியத்தில்
வருபொருதவனை தன்மராஜனுப் வணங்கலாமே
யெரிசதிர் சனிசேய் நல்ல இரணியணிவர்களானால்
சைதிரியன் சூரன்மிக்காய்ச் சாகசன் தனவான்வீரன். 28

சேய்க்கிர் புகரும்வியாழன் திரண்டுபாக்கியத்திலானால்
லாயந்த நற்குணமுமிக்காயழகுடன் வாழ்வார்தாய
தூயநற்றஞ்சனாறு மூன்றுகோள் கூடத்தோன்ற
பாக்கியராஜா கீர்த்தி பரிவொடு மவன்பண்பாமே. 29

குருபுதன் பாக்கியத்தில் கூடிடா திருக்கவல்லால்
ஒருவனாகிலும் மத்தானமுன்மையாய் பாரானாகில்
வருகுணம் வியாதி கிரந்தியில்லையா மனுஷர்க்கெல்லாம்
தெருவிலே யெறிந்துபோட்ட கவலைபாம் தெரிந்துபாரே. 30

பாக்கியத்திபனூரில் பன்னிரெண்டெட்டிலாகத்
திர்க்கசத்துரு நீசக்கோள்திருஷ்டியால் பார்க்கப்பட்டால்
போக்கிமும் பொல்லாவங்கிஷம் பொருந்தவே நீசருகி
தாக்கிடப்பிறந்த பிள்ளைசத்தும் பாக்கியமேயில்லை 31

நவமதிக் குடையோனோடு நற்சபர்கூடப் பார்க்கத்
தவமொடு நற்கோள் தரனஞ்சார்ந்திடப் பார்த்து நின்றால்
சிவகுருபத்திக்காதி திரவியம் பாக்கியந்தான்
நவமதில் மால்பொன்பால்கூடி நடந்தை சுவரியமுண்டாம் 32

- பாக்கியத்ததிபன் சிங்கவங்கிஷம் பரிவரயேறத்
 தீர்க்கமாய் லக்கனாதுதன் திருஷ்டியாய் பார்க்கவல்லால்
 னாக்கமாய் லக்கனாதுதலிவுடனாலும் பார்த்தால்
 ஊக்கமாய் மாறாதானங்கள் செய்குவனுண்மைதானே 33
- நவமதுக்குடையோன் கோபுராங்கிஷம் நன்றயேற
 தவமிலக்கனத்தினுதன் தாய்வீடு லக்கனாதுதன்
 னிவர்களால் பார்க்க நல்லெழில் குலமநிலே வந்தும்
 புவியினினில் புரோகிதங்கள் தானமும் பொருந்தச் செய்வான் 34
- குருநவமீதில் வாழவன்னவர் குண நவாங்கிஷத்
 தருகணைச்சுபர்கள் பார்க்கவய்யனும் குருவுக்கன்பன்
 வருசுபர் நவத்தில் பொன்னன் வறக்கமாய் நவத்திற்கோளன்
 னுருகவே குருநவாங்கிஷ முறிடக்குருவின் பண்பான் 35
- புந்திசுக்கிரனும் வியாழன் பொருந்தியே நவத்தில்போக
 அந்தம் பாக்கியத்துது தன்றிவொடு மவரைப்பார்க்க
 விந்லதயில் சுபக்கிரங்கள் மத்தியில் விளங்குமன்றேன்
 வந்தநாள் முதலாய்கன்மவாடுன்னமகிழ்ந்து வாழ்வான் 36
- பாக்கியத்ததிலே பாவர்பதிந்நிட பாக்கியத்தோன்
 தீர்க்கமாய் பாவரோடு சேர்ந்திடத் திருந்துவாழ
 மார்க்கமாய் பாவர்சஷ்டியங்கிஷ மேரியாண்டால்
 வாக்கினில் தீயசொல்லும் வகுந்தன மில்லானாவான் 37
- நவமதுக்குடைய கோழனற்பிலவரனுப் நண்ண
 தவமிசு கேந்திர கோணம் தன்னிலேயிருந்துவாழ
 ரிவரல்லால் ஜென்மக் கோழனியல் புலக்கினத்தைப் பார்க்க
 தவசியாய் ஞானியாகித்தவங்களால் தனவானுமே 38
- பாக்கியத்ததிலே யெல்லாக்கிரகமும் பதியவாழ
 வாக்கமாம் திரவியம் பெரன்னனேகமே யுண்டாமென்க
 தீர்க்கமாய் நவத்தோன் வெய்யோன் நிருவாரெட்டிராரரில்
 ஊக்கமாய் பாவர்பார்க்க உருதந்தைக் குதவானென்னே 39

பத்தரம் பாவம்.

- பத்தினில் பலன் வியாபாரம் சீவனம் பதிந்தகீர்த்தி
 வித்தையாக்கினை வேளாண்மை மிகுந்த ஆத்மஞானங்கள்
 சித்திய கன்மமானம் பூஷணம் நிதியோடெல்லாம்
 பெற்றவன் திரமால் நீலன் குருவையும் பேணிப்பாரே, 1
 முந்தியே சொன்னசெய்தி முழுவதும் பற்றிப்பார்க்க
 வந்திடுங் கன்மக்கோழன் வருபில யீனமரக
 சிந்தை சஞ்சலவானாகும் செய்தொழில் தூராசரங்கள்
 சொந்தமா யவனிடத்தில் தோன்றிடும் வகையைச்சொல்லே, 2
 குருபுகர் கதிர்மாவின்னோன் குணபில யீனமரக
 வொருபன்னி ரெண்டிலாரி லெட்டினி லூரிநின்றால்
 வருவது பொல்லாக்கன்மம் வணக்குவான் பத்திலயாகு
 ளரிகதிர் கடில் காசியாத்திரை யிவனேபோவான், 3
 மீனமாய்த் தானம்பத்தரய் வினங்கிடு மதியாமேஷம்
 தானவன் தங்கனோடு கடையே யுச்சஞ்சார்ந்து
 வானகேந் திரத்திலேறவவன் கெங்காஸ் நானமாடப்
 போனவ னென்னும்பிள்ளைப் பூமியில் வருநாளப்பேசே, 4
 வியநில மாலாயந்தவியபதி யுச்சமாகி
 நயமுடன் புதனைப்பார்க்க நல்ல புண்ணியங்கள் செய்வான்
 தயவொடு பத்தில் பூர்ண சந்திரனிருந்து வாழ்ந்தா
 லபன்முத லிட்டநாளில்வன் காசிக்குப்போவான், 5
 பாவர்கள் பிலவானாக பத்தினில் சாகசங்கள்
 சீவர்கள் பிலயீனங்கள் திருந்த நற்கன்மஞ்செய்வான்
 கோபமில்பத்தில் கோழன் குருபுதனிவரைக்கொண்டு
 ஆவதேதயாகக்கன் மமளிக்கச் சிந்திக்கலாமே 6
 பத்தினுக்குடையோன் லக்கனனாதனும் பதிந்தேகாசி
 பத்தியமாகத்தானேப் பணமுண்டாய்ப் பண்ணும்யாகம்
 ரொத்தலக்கனத்தோன் லக்கனநாதனு மொழியாய் வெய்யோன்
 முத்தவெள்ளாண்மை பொன்னுல் யாகக்கன் முடிப்போன்
[பொன்னே 7

- பத்திரமாக யீக்கோள்பதிந்திட அரவுதீண்டக்
குத்திரத்தொழிலின் பொன்னால் கொண்டவன் யாகம்பண்ணும்
முத்தம் வியாழன்கூடிலு சந்தராசாக்கன்கையால்
மெத்தவே திரவியங்கள் வேண்டியே யாகஞ்செய்வன் 8
- பத்தினிக்குடையோ னேழின் பதியனு மொன்றாய்க்கூடில்
ஸ்வத்திரி தனங்களாலும் சுகமொடு யாகந்துய்ப்பன்
வித்தன் சுங்கனன்னோன் விழங்கிய ராசிக்கன்னோ
னொத்துட னோக்காயாக முண்டென மவர்க்குத்தாமே. 9
- சந்திரன் றனக்குப்பத்தா மிடத்தினில் சுபரோதிரார
வுந்திய உச்சவர்க்க முண்டென வியாழன்கூடச்
சிற்தையால் வியாழம்பார்க்கச் செய்பலன் யாகமெல்லாம்
வந்தவ னென்றுங்கீர்த்தி வழங்கிடு மகிமையாமே. 10
- புதன்குரு சுங்கனிந்தப் புண்ணிய ரிருக்குமிராசிக்
கதிபனெட் டிராமாரில மர்திந்த நல்லகன்மன்
விதியுடன் பண்ணியந்த விதங்களால் தீர்த்தியாகிப்
பதியுமில்லிமியாள்வன் பாரிசம் படருவானே. 11
- குருபுதன் பத்தின்கோழன் கூடிய பிலவனாகி
முருகுடன் யாகமான சற்கர்ம முழுதமுய்ப்பான்
இருவருந் தானங் கோளனிவர்கள் சுபராய்ப்பார்க்க
வருவது மதிகயாகம்வகை யெனில்வாசப்பேயம் 12
- கன்மத்தான் சுபராய் கன்மங்கண்டிடப் புதனுங்கூட
வன்மத்தான் ராகுதானுமருவியேகூடி வாழ்ந்தால்
தன்மத்தான் பனையகோவில் கோபுரம் தண்ணீர்ப்பந்த
வினமத்தாலழிக் கோப்பெல்லமாகமாயியல் பாய்ச்செய்வான் 13
- புதனுச்சமாகிக்கேது தன்னோடும் பொருந்தவல்லால்
விதமுடன் வந்தோன் கூடியிணங்கிடப்பத்தின் கோளும்
பதமுடனிவர்கள் கூடிப்பதிந்திடப் பிறந்தபிள்ளை
விதம் விதமுனயாகம் யாகவையும் விலைப்பனாமே. 14

அதியுச்சமாகிப் பத்துக்கதிபேனாழ காய்ப்புந்தி
 மதியுடனேழில்வாழ நிச்சயமானபாகம்
 புதனுடனரவு கூடிப்பொருந்தவே பத்திலானால்
 இதழுடனல்ல தன்மமினாங்கிடுமென்னலாமே 15

பத்தினுக்குடையோனாரி லெட்டினில் பன்னிரெண்டில்
 முத்திட வினேறதக்கன்மமென்றன மொழிபலாகும்
 முத்தம பத்துக்குள்ளோனுடன் புதன்ராகுகடி
 லொத்திடக்கன் மதேகனுயந்தயாகஞ் செய்வானே 16

நவமதிப்பத்தின் கோழனாடிபப் பாக்கியத்தோன்
 தவகுருலக் கனனாதன் தன்னெடுகன் மக்கோழன்
 னிவர்களும் பிலவானாகயிருந்திடக் குணவான்தன்மம்
 பலமிலாசாரன் கன்மம்விதியொடும் பண்ணுவானே 17

பாக்கியத்தானமேழும் பத்துடன்ஞ்சம் லக்கன
 மாக்க மாமிந்தாசி தனிற்சபரல்லால்ப் பார்க்க
 வாக்கொடு மந்தராசிக்குடையவன் பிலமாய் வாழ்ந்தால்
 தாக்கமாய்ச் சகலத்தத்து வங்களுக்குசிதயாகம் 18

பாக்கியத்ததிபன் பத்துக்குடையவன் லக்கனனாதன்
 னாக்கமாய் வியாழன் புந்தியுடை சிசையபகாரத்தில்
 லாக்கமாய் சற்கற்மங்களாசாரமாக ஞானம்
 திர்க்கமாய் வித்தையெல்லாம் திட்டமாய் லெபிக்குந்தானே 19

சந்திரன்னைக்கு மூன்றாந்தானமே ஜெலாசியாகி
 லெந்தத்தன் மங்களாஹுமிடிந்துடன் விழுந்துபோனால்
 லந்தத்தன் மங்கள் தன்னை அழகுடன் புதுசாய்க்கூட்டி
 வந்தபேர் தனக்குவேண்டும் பொருளெல்லாமனதாய்ச் செய்
 [வான் 20

பத்தினுக்குடையோன் கோபுருங்கிஷம் பதிவாயேற
 மெத்தநற்குளமும் வாவினாருடன் வெட்டுவிப்பான்
 லுத்தநற்கற் மத்தாஹும் முயர்நவராசிக் கோணக்கள்
 மத்தரும் பிலமாயாரும் சாஸ்த்திரம்வகையாய்க் சேர்வான் 21

ஐந்துகோள் நாலுகோள்த்தானமர்ந் தொன்றாய்கூடிக்கேந்தி
முந்திடத் திரிகோணத்தி லுயர்பில னாகுவான்புந்தி
சந்திரனும் வியாழன் புதர்கதிர் சேய்பிலக்கில்
சந்தரவான் பிரபுத்தானல்லது தவசியாவான்.

22

உரைத்திடுஞ் ஜாதகற்கு வருபிலன் சொன்னதல்லால்
விருத்தனாய் மலைகள்தன்னில் விரும்புவான் குகைசஞ்சாரன்
தரித்திலோகத்தில் பிச்சை சன்னியாசி யேகதண்டம்
பொருத்த ஞானங்கள் மாற்பற் பெரியவன் ராஜபோகம்.

23

பத்தினில் மூன்றுகோள்கள் பரிவுட னுச்சவர்க்கம்
ஐத்துடன் கண்மக்கோழ னுயர்பிலமாய்ச் சன்னியாசி
யுத்தபத் ததிபன்றனு முருபில யீனனாநால்
சற்றுமா சராமில்லா னென்னவுஞ் சூற்றலாமே.

24

ஆக்கமாய்பத்தின் கோளனருள்பில யீனமாகி
வாக்கினுக்குடையோனேழில் மன்னவனர்களோடுந்
தாக்கிடசன்னியாசம் தற்பிதமில்லையினோர்
பாக்கியஸ்திரிகள் கைம்பெண்தன்னொடு பரிவாய்க்கடும்

25

ஞரியன் சனிசெவ்வாயுந்துடர்ந்து போயிரண்டிற்கோளன்
காரிமையெந்தினுதன் தன்னொடு கலந்துநின்றால்
வீரியந்தண்ணீர்க்கி வெருத்துச் சந்திரியாகியாவன்
சீறியஸ்திரிகள் கைம்பெண்தண்ணையுந்திண்டா னென்னே

26

ஆதித்தன் சுபர்களங்கிஷமாய்ச் சவர்க்கமல்லால்
போதித்த கிரகமெல்லாம் பிள்ளையுங்கதிரைப் பார்த்தால்
சாதித்தன் வாடிபத்தில் சன்னியாசிச்சாரந்து
போதித்த ஞானயோகம் பொருந்துபுண்ணியவருமே

27

சுக்கிர சந்திரனுமிலக் கனனாதுந்துடர்ந்து பார்த்தால்
மிக்கசன்னியாசியாகி திரவியம் விரும்பானில்லை
யிக்கவருச் சமரகயிருத்திடமதிமாய்ப் பார்க்கத்
தக்க சன்னியாசியாவான் நிறுந்தன் வானுமே

28

சொன்னயிம் மூன்றுகோழுங்கூடியே சுகமாய்வாழ
யன்னவர்தம்மை மற்றைக்கிரகமும்மடவாய்ப் பார்க்கத்
தன்னவர் திசைபொசிப்பில் தன்னில் சன்னியாசியாவன்
னென்னவே யுரைந்தார்தூலோரியல்பு நால் செப்பலாமே 29

சந்திரன் மந்தனின்னோர் சார்ந்திடுமராகிதன்னை
வந்தலக்கனத்து நாதன் பார்க்கத்தீகூதனாயாவான்
மந்தன் திரேகக்காணராகி மணமகனிக்குமோனா
யந்தத்தானத்தைக் காரியம்புவிபார்க்கச் சந்தியாகி 30

குருசனி செவ்வாயின்னோர் கூடுமோர்ராகிதன்னை
பரிவுடனீலன் பார்க்கவல்லது பதிந்துகூட
வருநவமதிலே பொன்னன் வந்திடராஜாவல்லால்
பெரியசந்தியாகியாவா னென்று நான்பேசலாமே 31

மதிநவமதிலேவாழ மரைந்திடக்கிரகம் பார்வை
யதிசெயராஜையாகமாயே கோள்க்கள்வந்தால்
விதியொடு கன்மஞ்செய்து மிகுந்ததீகூதனொமன்னை
யினுவல்லால் ராஜாவாகியென்பதை யுரைப்பர்மாதே 32

சந்திரன் வியாழன் லெக்கனம் தன்னையே சனிநான் பார்க்கச்
சொந்தமாயொன்பான் மீதில்தோன்றிடுங்குருவேயானால்
விந்தையாய் ராஜையாகம் விளங்கிடராஜாவல்லால்
வந்தசன்னியாசியாகி மனைதோரும் பிச்சையேற்பான் 33

நவமதில் நீலன்வந்து நாடிடமற்றக் கோள்க்கள்
தவமொடுவன்னோன் தன்னைச்செயினால் நோக்கமின்றி
பவமறராஜையாகம் பதியதீகூதனாய் ராஜாச்
சிவன்செயல் யெவர்க்கானாலும் தெரியுமோகிந்தை நோவென் 34

பத்தினுக்குடையோனானு பேருடன்பரிவாய்க்கூடி
யுற்ற கேந்திரி கோணந்தன்னிலேயுலாவி நின்றால்
பெற்றசாதகன் சந்தியாகிபெருமையால் மோகூளுவான்
னுத்த கன்மத்தினுது கோளூரில் முனிசுவானும் 35

சனியை லெக்கனத்தினுதன் சதிரொடுயவரைப் பார்க்கப்
புதனிதமாய் கோட்களெல்லாம் பொருந்தவேபாராதாகில்
லினியகன் மத்திலெக்கன் நாதன்றான் யிருக்கவல்லால்
மனதொடுமத்துக் கோழும்வதுவரச் சந்தியாகி

36

சந்திரன் நன்னைநீலன் சதிரொடு பார்க்கமந்தன்
முந்திடு திரேக்காணமாக மேரகூச சன்னியாவான்
வந்தகன் மத்தினோடு மாந்தியும் ருகுசுடில்
விந்தையாய்கொடு வங்கிஷமே வசந்தியாகியினன்.

37

கன்மத்தான் நீசவஸ்த மனங்களாய்க் கண்டுநிற்க
வன்மத்தால் பத்தில் செவ்வாயாவது மந்தன்வாழச்
ஜென்ம ஜாதகனாய்வந்தோன் ஜெகத்ததில் சன்னியாகியாகி
யின்பத்தால் சுராபானங்க ளியல்புடன் செய்வானென்ன.

38

பதிந்த மூவனங்களெல்லாம் பகலவன் முதலாய்த்தந்தை
யிதந்திரி சகோதரங்க ளியல்புடைத் தாயாராட்கள்
மதந்தரு லக்கனத்தை மதியொடு பத்தின்கோழன்
முதிர்ந்த தயாங்கிஷங்கள் பார்த்து ஜீவனங்கள்சொல்லே

39

கன்மத்தானத்தினுதன் கதிர் நவரங்கிஷத்திலேறத்
தன்குண திருகுதானஞ் சமுத்திர யாபாரத்தில்
பொன்றிர ளியங்கள்முற்றும் பொருந்திய யாபாரங்கள்
ளின்புரு சிநேகிதந்நாது யிதுகன் சீவனமாய் வாழ்வான்.

40

சந்திர னங்கிஷத்தில் சதிரொடு பத்தின்கோழன்
வந்திட சமவத்தியாக வருபதாரத்தாலும்
விந்தை வெள்ளாண்மை மண்ணால் வினோதத்தின் விபரத்தாலும்
மந்தராஜர்கள் பெண்டிர் தமையனும் சரித்துச்சீவன்.

41

பத்தினுக் குடையோன் செவ்வாய்க்கிஷன் பதிந்துவாழ்ந்தால்
சத்தியால் பூமியாலே சண்டையால் விவாதத்தாலும்
மத்தமுளர்ந்தால் கண்டவாநத்தால் களவினாலும்
பெத்தவே கலகத்தாலும் விளங்கு சாதசத்தில் சீவன்.

42

புதனவாங்கிஷத்தில் பதனுக்குடையவன் பொருந்தி வாழ்ந்தால்
விதமொடு சிற்பவித்தை விதியோடா கமங்களாலும்
மதமிகு கணக்கால் ஞான வேதத்தின் வகையால் நெய்யால்
சதமிகு சாஸ்திரஞ் சொல்லும் புரோகித்தா லுஞ்சீவன். 43

குருவாங்கிஷத்தில் கன்மன் கூடவேதியனால் தெய்வந்
திருவிளப பொருட்டால் மிக்கச் சிவபுராணங்களாலும்
மருவுசாஸ்திரத்தால் வேதவகை யாகமத்தால் தானம்
பெருமையா லுபதேசத்தால் பேசுமார்க்கத்தால் சீவன். 44

வெள்ளியின வாங்கிஷத்தில் விளங்கிடப் பத்தின்கோளான்
உள்ளதாய் பொன்மானிக்க முயர்களி மரியாலிந்தக்
களையா பாரங்கண்டு சர்க்கரை தயிர்வங்கத்தால்
பள்ளிகோளில் தன்னால் பெண்களின் பணத்தால் சீவன் 45

சனி நவாங்கிஷத்தில் கன்மன் சார்ந்திடக் கபட்டுமார்க்கத்
தினிமரம் வெட்டு வித்துச் சினத்துடனெயராலும்
மணியநற் கணக்காய் யன்னிய வன்னியத் தியல்பாயாலும்
மனிதரைப் பெட்டிசெய்து விவிரத்தால் வாழுஞ்சீவன். 46

ஒன்று நான்கேழுபத்தில் ருபவரோடு வாழ்ந்தால்
மன்றில் நீசத்தொழிலின் வகையினால் மூற்கத்தாலும்
நன்றெனப் பாத்தைதன்னை நயமொடு கெமனம் பொன்னால்
வென்ற சூகூஷத்தில் ராஜப் பிரியனால் விழங்கும்பாவம். 47

சொன்ன வித்தானந்தன்னில் சுகமொடு சுபரேவாழி
மன்னவன் கீர்த்திமானாய் வணங்கிய குணவானாக
பொன்னொடு கிரவியங்கள் புகழ்மன்னர் பிரியத்தாலும்
மின்னிய குலசிவாக்கியத்தால்வுலகில் சீவனங்களாமே. 48

பத்தினிலிருந்தோன் பத்திலங்கிஷம் பதின்துவாழ்வோ
ருத்தமச் சுபராய்புண்ணிய வானென வுலகிலோதும்
மொத்த கன்மத்தில் பாவருதியங்கிஷமேயானால்
சத்துநற் கருமம்பண்ணான் சகலருமவனே யென்பார். 49

ஃத்கிர் லெக்கனத் துக்கிந்தச் சங்கையால் பலனை தென்னில்
 மத்தியே யுரைத்ததானப் பலனையு மொழியீரென்ன
 மந்தபத் தாமிராசியங்கிஷத் ததிபன்பாவர்
 மந்த தூமாதியோடோ மருவமர் பாவம்பண்ணும்.

50

சந்திரன் கப்பால்பத்தில் வருந்திச் செவ்வாய்வந்தால்
 சதிரொடு பாம்புந் தி சராசரக் கசமேசெய்யும்
 மதிசெய வியாழத்தான மருவிட வித்துவானாய்ப்
 பதியினால் ராஜாவுக்குச் சரிபெனப் பதிந்துவாழ்வான்.

51

சந்திரன் நனக்குப்பத்தில் சதிரொடு சுங்கனானால்
 மெய்தெந்தப் போகமெல்லா மியல்புடன் னுப்பானென்ன
 மந்தனை வந்துவாழ்ந்தால் வருத்தனாய் தூர்த்தனாவான்
 செந்திரு வணையமாதேத் தெரிவது மரிதுதாதே.

52

ஆம்புலி தனக்குப்பத்தி லாதித்தன் செவ்வாயாகில்
 வெம்பிய மாற்றான்வேசை ஸ்திரிகளை விரும்பநல்லான்
 மத்தியே வியாழன் சுங்கன் நயமொடு தானஞ்சேரில்
 தம்பிசொற் பிரியன்பெண்டார் திரவிந் தனிலேசேரும்.

53

திங்களுக்கப்பால் பத்தில் சேய்புதன் திருந்திவாழ
 ஆங்கவாயு தங்கள்தொட்டுச் சேவகமதனால் சிவன்
 சுங்கன்சேய் கன்மத்தானால் தொழிலசெய்வன் பன்பறைக்கு
 சங்கையாஞ் சனிபத்தினால் தரித்திரம் தனிலேவாழ்வன்.

54

சொல்லிய பத்திலுருகு சனி புதன் தோன்றி நின்றால்
 ஆல்வியா மல்லாலண்ணர் களென்றறசர் போற்றும்
 நல்புதன் திங்கள் சுங்கனடியே பத்திலநண்ண
 யில்ஸ்திர் கிதியும்வித்து வானென யியல்பாய்ச்சொல்லே.

55

பத்தினில் மந்தன்வந்து பரிவுடனிருந்து வாழ்ந்தால்
 புத்தக மெழுதச்சேர்க்கப் புகழ்விஷ விந்தையுண்டான்
 வித்தக மாணவள்ளி வியாழமும் விழங்கப்பத்தில்
 உத்தம பண்டிதனாய் ராஜாப் பதியனா யுலகில் வாழ்வான்.

56

பத்தினுக் குடையோன் வாழ்ந்து பதிந்திடுமோனா நன்றாய்
உற்றநற் சுபராயின்றே னுடன்கப ருடனேவாழ
மற்றநற் சுவரேபார்க்க வறில்சுபாங் கிஷமேயேற
யித்தனை யொற்றால் சேனைக் கிவனிசமானுவானே, 57

கன்மத்தா னந்தானந்தக் காரியளுடனே கூட
வன்மத்தா லட்டமாதி பதியவ னவரைப்பார்க்க
பன்மற்ற கொடுவங் கிஷகேந்திர கோணமபண்ண
ஜென்மத்தா லதிகவாக்கினை செய்திடத் தேகனுவான், 58

சந்திரன் கடகந்தன்னில் சார்ந்திடச் சதிராய்ச்சங்கன்
அந்தண னிவாகன்யாரு மழகுடன் மதியைப்பார்க்க
வந்த பாராவதாங்கிஷ மனதொடு மேறிவாழ்ந்தாள்
உந்தவே திரவியங்க ளுபத்திடுங் கீர்த்திமானும், 59

பத்தினுக் குடையோ னல்லப் பரிசுப ருடனேயல்லால்
உத்தநற் சுபர்கள் மத்தியத்தி லேறிவாழ
மெற்றநற் சுபர்களங்கிஷ மேறவே கீர்த்திமானாய்
வைற்றபி மானகர்த்த ஜென்னவும் வழங்கும் லோகம், 60

கன்மத்தா னத்தில்பாவர் கலந்திடப்பார்க்க நன்றாய்
நன்மைத் தானத்துக்கோளன் நற்பில யீனமாக
வன்ம தானத்தை யெட்டை யிராரை மருவி நீன்றால்
யின்புரு காந்திகீர்த்தி யில்லையா மென்றுசொல்லே, 61

திருந்திய செவ்வாயன்னோன் றன்னையேத் திரும்பிப்பார்த்தோன்
பொருத்திய பிலவானாகப் புகழ்ந்திரி கோணகேந்திரம்
வருந்திட பத்தின்கோழு மதியுள் சக்கிரனும் பார்க்க
யிருந்திந்த வெள்ளாண்மை லாப மடுமைமாட்டுடனே யாமாம், 62

பத்தினுக் குடையோனந்த நவாங்கிஷம் பதியிருநோர்
முத்த நவாங்கிஷத் துடையவன் சனிசம் மாதஞ்
சத்துரு தானநாதன் சார்ந்திட வல்லால் பார்க்க
மெத்த வெள்ளாட்டி யாட்களடிமைபு மிகவுண்டாமே, 63

பத்தாம் பாவ முற்றிற்று.

பதினொன்றாம் பாவம்,

சொல்லிய லாபமந்த ராசியிற் றேன்றுங்கோனே
நல்வெய்யோன் றுயாதி நலமிகு மதியாய் வர்க்கம்
மல்லால் சேய்பிரப்புப் புந்தியம் மாள்வழி வறகத்தாலு
மெல்லவே பிலமாய் லாபந் திரவியம் விதங்கள் சொல்லே. 1

அந்தனன் லாபமீது அடைந்திட யோகசாரம்
வந்திடும் வேதசாஸ்திரம் வகை திரவியமுஞ்சோக்
சுந்தரச் சுங்கன் லாபம் தோன்றிட வலங்கராங்கள்
விந்தை நாடகசங்கீதம் வித்தை காரியமாம் லாபம். 2

காரி லாபத்திற் றேன்றக் காலும் வெள்ளாண்மை தானியம்
மூறி வெள்ளாட்டி பள்ளுவிப்பரை யுகந்துசொல்லச்
சீறிய சுபலாபங்கள் த்திரவியஞ் சீரூய்த்தேடும்
கூறிய பரிவாலாபம் கொண்டெனத் தேடும் பொன்னே. 3

பாவருஞ் சுபரும் லாபபதியிலே யிருந்து வாழ்ந்தால்
லாவதோர் திரவியங்கள் அதமத்தரல்த் தன்மத்தாலும்
சீலமால் குருவும்லாபஞ் சேன்றிட வித்தை புத்திரர்
தாவிய வேந்தனாதன் கிருபையால் தன்முந்தேடும். 4

சொல்லிய லாபமீதில் தோன்றியக் கிரகந்தன்னில்
மெல்லிப யிஷ்டக்கோள்காள் விழங்கிய பிலத்தைப்பாத்து
நல்ல ஜாதகற்குயுற்ற நற்குண வாகனங்கள்
துல்லிய மரணம்மட்டு ஸ்திரியுடன் குணத்தைச்சொல்லே. 5

வாக்கினுக் குடையோன் லாப மன்னவ னிலக்கனத்தினுதன்
னாக்கமா யிஷ்டக்கோளாய் மர்ந்திடத் திரவியலாபம்
திர்க்கநற் கன்மத்தெய்வப் பிராமணர் தமக்குப்பற்றி
போக்கிலே பாவம்பெற்கப் பொருந்தவே தானஞ்செய்வான். 6

சொன்ன லாபத்தில் கோட்கள் தோன்றிடப் பிலமோயினம்
மென்ன நீசம் பகைராசிக் கிரகமா யெட்டாரும்
முன்னமே யிருமுன்றுக்கு முதவனாஞ் ஜாதகற்கு
அன்னமே ரேகையோக மாகவுந் தினமும்பிச்சை 7

லாபத்தான்லாப மீதிலிருந்திட யியல்பாய் வெய்யோன்
லாபற்றான் மதியுங்கூடி யூரிடப்பலனே தென்னில்
சுலோபற்றால் ராஜாவென்னவுஞ் சொல்லவல்லால்
கோபற்றால் ராஜாவேங்கை யென்னவுங் கணக்காய்த்தேதும். 8

திருந்திய செய்வாய் லாபம் சேரமந்திரியாய் புற்றி
பொருந்திய விபசாயற்றழ் போதவே பணமுந்தேதும்
மருந்தென வியாழன்புந்தி வாலாப மீதுவித்தை
வருந்திய விர்துபுற்றி ராவணஞ் சாதியாசான். 9

சுருவுடன் சங்கன்கூடி குணமுடன் லாபம் நின்றால்
வரும்பலன் றெற்றினமானை வலபரி பசுக்களெல்லாம்
தரும்நல்ல தூப்புஞ்சாருஞ் சனிலாபந் தாண்டக்கண்டால்
குறிவலாம் பொல்லாக்கன்மமாகவே நடந்துகொள்வான். 10

கேந்திரத் திரிகோணந்தன்னில் கெதியுடன் லாபக்கோழன்
சார்ந்திட லாபமீதற் றருபவ கிருக்கவின்னோர்
வாழ்ந்திடு முச்சுவற்கம் வரத்திரவியங்களுல்லாம்
சேர்ந்த காரகாபிலயாய்த் திசைவரிற்ச் சேரும்பொன்னே. 11

பதினென்றும் பாவம் முற்றிற்று.

பன்னிரெண்டாம் பாவம்.

வியமதுக் குடையநாதன் வியற்றையுஞ் சனியும்பார்த்து
நாமுடன் ருமந்தேசம் நட்பு நன்றில்லாக்கீர்த்தி
தபவுடன் ருதாவகிக் கொடுப்பதுஞ் சயனந்தானும்
பயமுடன் றிவியங்கள் சிலவுடன் பரிவாய்ச்சொல்லே. 1

சொல்லிய பன்னிரெண்டிற் சுகசாக்கிதகாச
யில்லறச் சராசியாக யீராரெட்டாருக்குள்ளே
நல்லவ னதிலேவாழ நாடியே சனியுங்கூட
வல்லதால் நீலன்பார்க்க பயன்றே சங்காட்டுக்காவான். 2

வியமதற் சுபரிருக்க விரும்பியே சுபருங்கூடி
நயமொடு சுபரேபார்க்க நாழன் றுக்குடையகோழன்
புலியை யினமாக நீசராசியதற் பதிந்துவாழ்ந்தால்
கூயல்படு திரவியங்கள் யிருந்திட நாசமாமோ. 3

ஈராறுக்குடையக்கோழ னிருப்பது வியமேயானால்
தாராழப் பிலவான்குடிச் சார்ந்திடப் பிலமேயினஞ்
சீராகத் திரவியங்கள் சிலவிடான தனில்பாவர்
நேராக யிருக்குமாகில் நிதிசமச் சிலவாய் நிற்கும்.

4

வியமதி விட்டகோள்க்கள் மிருகபவர்க்கமானால்
தயவொடு திரவியத்தைச் சதிரொடு சிலவுசெய்வான்
பயவரிட்டகனான கிரகங்கள் பதியப்பார்க்க
நயமில்லா துன்மார்க்கங்கள் நாடிய சிலவாம்பொன்றே.

5

சொல்லிய பன்னிரெண்டிற் றேன்றிய கிரகத்துக்கு
வல்லகா ரகனானும் வருபில யீனமானால்
நல்லஜாதகற்கு வன்னோர் நல்திசை யபகாரத்தில்
மெல்லவே திரவியங்கள் வெகுசில வாழமின்னே.

6

ஜெரட்டுக் குடையோன் பாவாய் பிலயீனமாக
பீராரி லூரவெள்ளாண்மையினால் திரவியங்கள்
கூறிய வியற்றில் நாலு கிகங்கள் கூடமாகும்
கீரிடு மடியார்தாழும் நிச்சய நாசமாமோ.

7

வியந்தனில் வேதக்கோள்க்கள் விளங்கிட மிருத்தே தா னென்ன
யியலொடு ஸ்திரீக்காக மிருந்திட வியற்றில்லால்
தபவினாற் நற்கோள் பன்னிரெண்டினிற் சாதகற்கு
நயமிகு மன்னிபுண்ணிய நாரினாற் திரவியநாசம்.

8

சொல்லிய தானந்தன்னிற் சுபர்வறிற் றியாகியாவான்
நல்லுளவன் வெள்ளாண்மை யாந்தனமஞ்செய்வன்
னில்லையால் வியற்றில் பாவரிருந்திட விவாதக்காரன்
னல்லவே கிரகமாகியாயுப காரியன்னோன்.

9

சூரியன் மதிதான் பன்னிரெண்டினில் தோன்றி நின்றால்
சீறிய ராஜ்யோகம் மஞ்சனாற் தனங்கள் நாசம்
காரியச் செவ்வாய் திங்கள் கலந்துட னிருக்கப்பார்க்க
நேருடனிருந்தாலும் நானாவிதத்தாலும் திரவியநாசம்.

10

அந்தணன் திங்கள்சங்க னாரிவொடு வியத்திலேறச்
 சிந்தையாய் தேநிம்பொன்னைத் திருந்த ரெஹிப்பாணைங்க
 விந்தையாய் விபற்றில் சுங்கன் மெவிடச்சுபருங்கூட
 சுந்தச் சுபரும்பார்க்கச் சுயனத்தில் சுருஞ்சூத்தே.

அரியுச்ச பாதந்தன்னி லமர்ந்திட வியத்தானத்தோன்
 பசியவே நன்றய்த்நூங்கு மஞ்சங்குள்ப் பதிவாச்செய்வான்
 னிதுவல்லால் பாக்கியத்தோன் னியல்புட னவனைப்பார்த்தாள்
 பதுகவ மணிகளாலோ பூஷண மிகவுண்டாமே.

யிட்டமாய்ச் சுங்கன் மந்தன் மதியொடு யிவர்களாரோன்
 அட்டமத்துக்கு மப்பாலாகிய திருக்கோணத்தில்
 ஊட்டிய ஊந்தோற்கெல்லா மாவதே ராஜ்யோகம்
 திட்டமா யிதினைப்பார்த்துத் திடம்படத் தேர்ந்துசொல்லே.

சக்கிரன் பாவரோடுங் கூடியே விபத்தில் தேய்ந்தால்
 மிக்கதாய் ஸ்திரீயுந்தானும் விருப்பியே சுயனஞ்செய்வான்
 தக்கசேய் சுங்ககிணைங் கூடியே விபற்றில்ச் சார்ந்தால்
 வற்கையும் பல்லும்தானு மறந்துபோய் விழுந்துபோமே.

மந்தனு மிராகுமட்ட மாதிரன் வணிகமாக
 வந்திட வியற்றானத்தில் மருவிடச் சாதகற்கு
 முந்தவே நாகலோக மென்னவே மொழிவதல்லால்
 விந்தையா யறவிராகில் நாகத்தில் விழுவான் மின்னே.

சத்துருத் தானக்கோளன் றுண்டியே வியத்தானத்தை
 பற்றிடப் பார்க்கவந்தப்படி நாகத்தில் மாய்வார்
 சொற்றயி முகவிந்தச் சூத்திரஞ் செகத்தில்தோன்ற
 விறற்க வேதவியாசர் விழும்பினர் தமிழிதாமே.

பன்னிபெண்டாம் பாவம் முற்றிற்று.

6910a

ஸீதாராம் பிரபு, திருநெல்வேலி டவுன் மேலாட்சித்.

